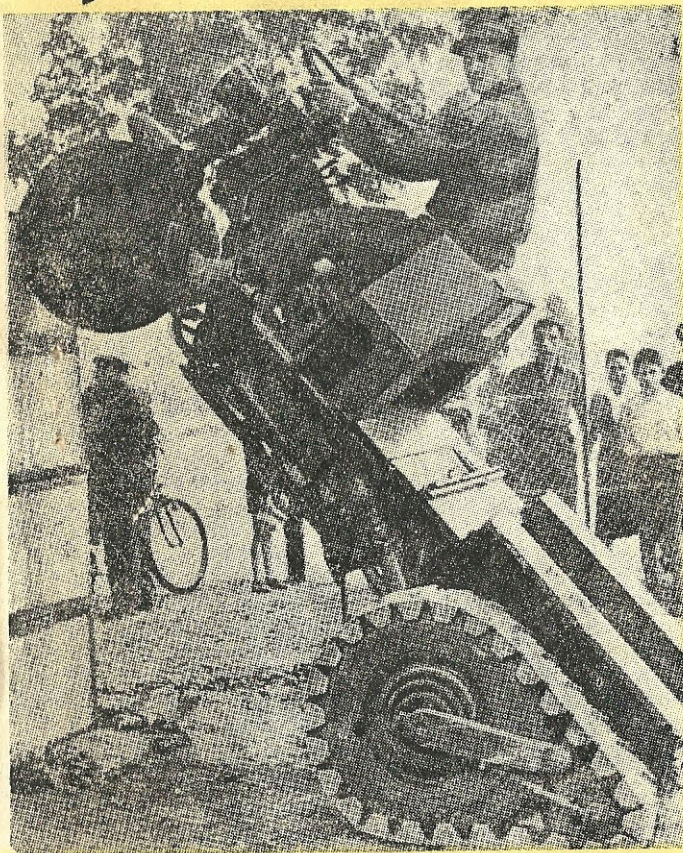

צקלון

70

צבא הגנה לישראל
הוצאת «מערכות»

צקלון

לקט חרגומים

תוכן העניינים

ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני (ב')

- הקולונל ז'. ד. פרוסט 3
- מקרה הצנחן המזויף . . . . . הגנרל לויט' ר. אי. ג'אנקינס 12
- חמות למנקים! . . . . . הקול-לויט' א. א. מארגלון 27
- כיצד היית עושה זאת אתה? . . . . . הקפיטן א. גארוה 33
- מדף הספרים 38

צבא הגנה לישראל
הוצאת "מערכות"

כסלו תשי"ט - ינואר 1959

מ. 70 (כרך ז')

"מערכות"

בית ההוצאה של צבא הגנה לישראל

עורך ראשי: סא"ל אלעזר גלילי
סגן עורך ראשי: סא"ל גרשון ריבלין
"מערכות": קצין עריכה סרן משה ברימר
"צקלון": קצין עריכה שרגא גפני
ספרים להנצחת החייל: העורך לאובן אבינועם

מוכירת המערכת: מרים נתנאל

המנהל: יוסף דקל
עוזר למנהל: יוסף אלקוני

המערכת והמנהלה, הקריה"ת"א, רח' ג' מס. 1

תמונת השער

"פרד מכני" איטלקי חדש

"שלושה-על-שלושה" (3x3) הוא אמצעי-התנועה-ההובלה המכני החדש שהוכנס לשימוש ביהדות האלפיניות (ההרריות) של הצבא האיטלקי. כינויו — "פרד מכני" כנוהג בצבא ארה"ב. בתמונה — נהג רכב זה מפגין את כושרו המכני, במדור הכוחות-המזוינים שבתערוכת-הטכניקה השמינית של איטליה.

דפוס החברה המאוחדת להדפסה

איטלקי חדש
"פרד מכני" כנוהג בצבא ארה"ב

ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני

הקולונל ז. ד. פרוסט

חלק שני: הפלוגה, הגדוד והחטיבה המוגברים

(חלק ראשון — ב„צקלון“ 69)

הפלוגה המוגברת

שלוש מחלקות מוגברות כאלה מצטרפות בנקל לכלל פלוגה מוגברת אחת. יש הממליצים כי ברמה זו — הפלוגה — יפקד המפקד על ארבע או חמש יחידות משנה. במלחמה גרעינית יפעלו המפקדים בכל הרמות בתנאי לחץ ומתיחות עזים מאוד. יהא עליהם לחרוץ החלטות, ולהודיען לפקודיהם, במהירות רבה ככל האפשר. מובן מאליו שיקל עליהם בהרבה לפקד על שלוש יחידות המשנה, מאשר על ארבע, במיוחד במבצעים ניידיים, בהם נמסרו כל הפקודות באלחוט. מעלה מזאת — יתכנו מקרים רבים בהם תפעל כל הפלוגה המוגברת כולה במרוכז, ומפקד הפלוגה ירצה לקבץ את הטנקים שלו, את התותחים המתנייעים ואת המקלעים, ודרור שים יהיו לו במפקדתו קצינים שיפקדו על קבוצות נשק כאלה, שכן גם בפריסה רגילה יהא יתרון רב ביכולתו לרכז את אש כל כלי הנשק העומדים לרשותו. מן הראוי שתהא לו למפקד הפלוגה עתודה מסוימת של עוצמת אש, וזאת ניתנת להתממש באמצעות הטנק של מפקד מחלקת הטנקים, וכיתה אחת של מרגמות בינוניות. כיתה אחת של מרגמות בינוניות מוצעת כאן, כיון שתמיד תדרש לגייסות הקדמיים ביותר כמות ידועה של אש תלולת-מסלול מן הסוג המקובל, להפעלה מיידית. את המרגמה הבינונית ניתן לחפר במהירות ולכסותה במגן תרמי. בהיותה בעלת טווח של כ־2700 מ' תוכל תמיד לסייע למחלקות המוגברות של הפלוגה המוגברת. היא עשויה לירות זיקוקי תאורה מצוין, לצרכי לחימת לילה, וניתן להעתיקה בנקל ממקום למקום. המגבלה היחידה לשימוש במרגמות היא משקלה הרב של התחמושת, המתכלה במהירות רבה.

הפטריה

מקורות ומחברים

(הארות והערות לקורא)

ארגון הרגלים ללחימה בעידן הגרעיני מאת הקול' ז. ד. פרוסט
זהו חלקו השני של המאמר הודן בארגון צבא-היבשה לקראת מלחמה גרעינית כנגד תוקפן העדיף בכוח-אדם ובחימוש-מקובל (ראה חלק ראשון ב„צקלון“ 69). כאן מוצעים ארגון הפלוגה המוגברת, הגדוד המוגבר והחטיבה המוגברת והימושם. המחבר אינו בונה מגדלים באויר, אלא משתית רוב הצעותיו על כוח-האדם והחימוש המצויים עתה.

מתורגם מתוך כתבי-העת הצבאי הבריטי „הרגלי“ (“THE INFANTRYMAN”).

מקרה הצנחן המזויף מאת הגנרל-לויטננט ראובן אי. ג'אנקינס

זוהי פרשת מארבי-לצרכי-מודיעין, שהציבו האמריקנים לסינים במלחמת קוריאה. כוח-אמצאה, העזה, תכנון נבון, תרגול רב ו...מזל — כל אלה תרמו להשגת ההצלחה. לקוח מירחון צבא ארה"ב „צבא“ (“ARMY”).

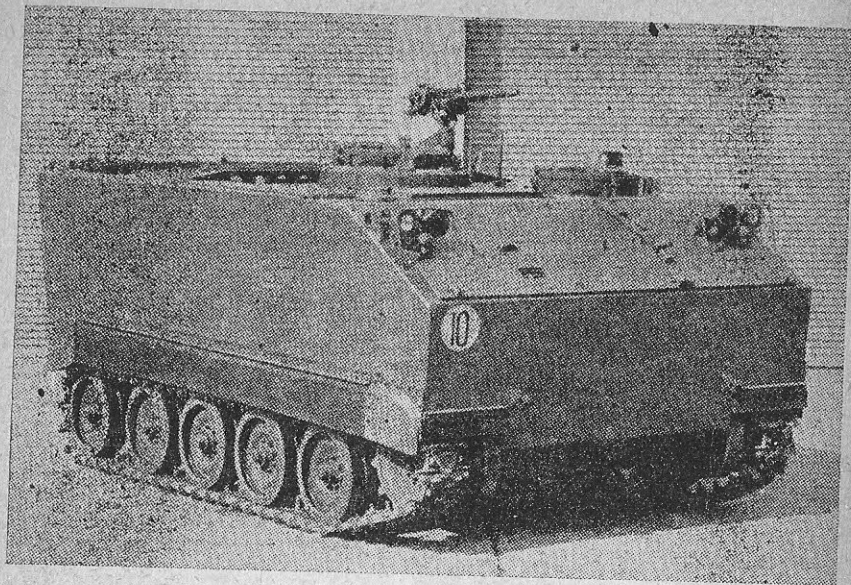
המות לטנקים! מאת הקול' לויט' א. א. מארגלון

בשדה-הקרב בו ילחמו כוחות צרפתיים „יתעופפו“ לעומת טנקי האויב טילים נגד-טנקיים מונחי-חוש, שסיכוייהם לפגוע — בטוחים שמעל ל-1000 מטרים, במטרות נעות — הם לפחות 8 פעמים מתוך 10. פיתוחם לא הגיע לסוף פסוק. אדרבה — מסתמנות אפשרויות כה רבות לניצולם (ולא רק בשדה הנגד-טנקי), שניתן לומר כי הם עומדים בתחילת דרכם.

את הטילים האלה — SS 11 ו-SS 10 — מציג לפנינו מי שהיה מפקד גדוד צנחנים בלגיון הזרים הצרפתי, וכיום — קצין קישור מטעם צבא צרפת בבית-הספר לרגלים של צבא ארה"ב. מאמרו מובא מתוך רבעונו של ביה"ס האמור — „רגלים“ (“INFANTRY”).

כיצד היית עושה זאת אתה? מאת הקפיטן א. גארה

בעיה מצוירת לשריונאים, כפי שעמדה בפני צותי-קרב משורין פלוגתי, אשר שימש חוד כוח-חשימה מתקדם — ופתרונה. לקוחה מתוך רבעון חיל השריון האמריקני „שריון“ (“ARMOR”).

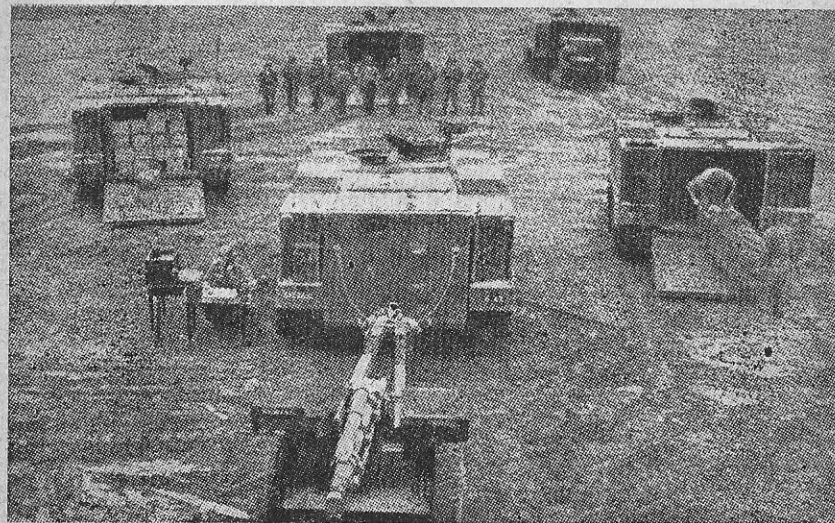
קאנגורו" (T-113) — נושא־הגייסות המשוריין העתידי לרשת את מקום ה־M 59 בצבא ארצה. מבט כללי.

פחות משל האחרונים. על אף זאת — עוצמת־האש שלו, שהיא המשיעה במישרים על האויב, גדולה לאין ערוך, והושגה באמצעות ניידות־יחסית; מעלה מזאת — ניידות מחופת־מגן. הודות לכך יוכל הגדוד־המוגבר לשלוט בשטח בן 4.5 קמ"ר בשטח־פתוח, וכאשר יפרוס את מחלקות־המוגברות לאורך מכשול וינתן לו גיבוי של כלי־זין גרעיניים יוכל לקבל אחריות על למעלה מ־7 ק"מ של המכשול. מובן מאליו שאי־אפשר יהיה למנוע הסתננות אויב בקבוצות קטנות בין המחלקות־המוגברות, בלילה או במחסה־עשן, בשטח סגור, אך את כל דרכי־הגישה לרכב, מקומות הגישור והמעברות־לאסדות, שדות המוקשים, „צוארי־הבקבוק" וצומתי־התחבורה ניתן יהיה למנוע מן האויב, ואילו קבוצות קטנות של רגלים אויבים, שתסתננה, לא תוכלנה כשלעצמן להשיג הישגים רבים כנגד המחלקות־המוגברות החמושות הימוש כבד, המשורינות, המסייעות והממוקמות כהלכה.

גדוד הרגלים המשוריין הנייד־כולו, על פלוגת הטנקים האינטגרלית שלו, יהיה בעל 28 כלים נגד־טנקים כבדים, ועל כן — גם לאחר שיהיה נתון להתקפה גרעינית — עשוי יהיה להדוף התקפות של עד כ־100 נושאי־גייסות משורינים אויבים, וזהו המספר הצפוי בחזיתות שיוחזקו על־ידי הגדוד־המוגבר. כדי לכסות

הגדוד־המוגבר

הנימוקים נגד מתן הפיקוד על יותר משלוש יחידות־משנה, במלחמה גרעינית ניידת, למפקד יחיד, חלים בה במידה על מפקד הגדוד־המוגבר. על כן צריך הגדוד־המוגבר להכיל ביסודו שלוש פלוגות־מוגברות ופלוגת טנקים, כחלקים אינטגרליים שלו. למפקד הגדוד־המוגבר תדרש עתודת עוצמת־אש ברמת הגדוד, וזאת ניתנת להתממש באמצעות מחלקת־טנקים, מפקדת פלוגת הטנקים ובתוספת מחלקה של מרגמות כבדות, שתהיינה בעלות טווח כפול, לפחות, מטווחן של המרגמות הבינו־ניות. כך יוכל לרכז את כל הטנקים שלו בתחומי מתחם הגדוד ולתמרנם באמצעות מפקדת פלוגת הטנקים, ומרגמותיו תוכלנה לסייע את כל המחלקות־המוגברות שלו. הסך־הכל של כוח־האדם בגדוד־המוגבר, אשר יוכל פלוגת טנקים, יהיה פחות משש־מאות איש, מכל הדרגות. הגדוד־המוגבר יוסע ב־45 נושאי־גייסות משורינים, תשעה תותחי־לא־רתע מתנייעים ו־18 טנקים.

שימושי הרבים של נושא־הגייסות המשוריין M 59. ארצה.

הארגון־היחידתי המוצע כאן לגדוד־המוגבר צרכיו בכוח־אדם פחותים בהרבה מאלו של גדודי־הרגלים „הצועדים" הנוכחיים, והסך־הכל של כלי־רכבו, אף הוא

(כמרגמה בינונית מקובלת נחשבת מרגמת 81 מ"מ, כמרגמה כבדה מקובלת נחשבת מרגמת 120 מ"מ. — המער.)

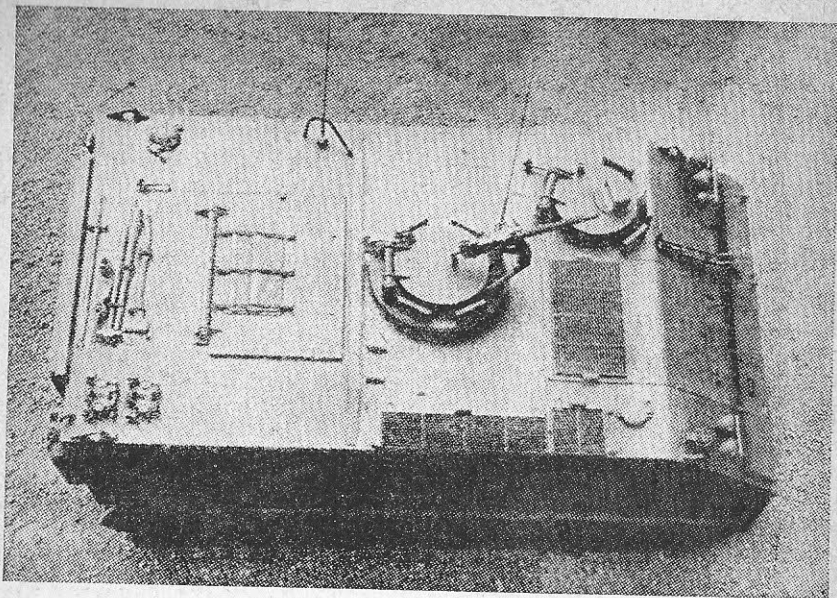
2750 מטרים של מכשול באש מדויקת בלילה ידרשו למעלה מ־30 מקלעים במשקל־בינוני. מספר זה כולל את מקלעי הטנקים. כן ידרשו לכך המרגמות תלולות־המסלול המקובלות ותותחים, ולבסוף כלי־הזין הגרעיניים, שיהיו עשויים להכחיד קבוצות־גיבור, ראשי־גשר וכל ריכוזי האויב שיתגלו. הסדר זה משמעו יהיה, במעשה, שרגלים לרוב יהיו בנמצא לצרכי שמירה, פיטרול, תצפית, זריעת מוקשים והנחתת התקפות־נגד על כוחות מסתננים ועל הסתערויות־מוטסות. את פלוגת־הטנקים האינר טגרלית אין להוציא מן הגדוד בשום פנים ואופן, ובכל מסיבות שהן, וכוחות השריון הנוספים שידרשו, אולי, ברמת החטיבה, צריכים להיות חלק מעתודת החטיבה.

החטיבה־המוגברת

ברמת החטיבה נראים לנו שלושה גדודים־מוגברים שוים ובנוסף — כוח משוריין להתקפות־נגד ולמשימות־מסך, שהרכבו כוח־סיוור משוריין מסוים, גדוד טנקים, פלוגת רגלים, סוללת תותחים־בינוניים מתנייעים, פלוגת פלסים ואמצעים גרעיניים בעלי עוצמה־מוגבלת. ברמת החטיבה תהיה, כמו־כן, המנהלה, ארטילרית־שדה גרורה מסולקת לחלוטין מחמת שהיא פגיעה יתר־על־המידה, להוציא מקרים שמחפרים אותה תוך כדי השקעת מאמצים רבים. לנוכח האחוז הגבוה מאוד של כוחות האויב שינועו מחופים בשריון, אשר הודות לו יהיו בלתי־פגיעים, יחסית, להרעשה מצד תותחי־שדה, יחא זה מן הבונוו להחזיק ארטילרית־שדה כלשהי. קיימים עוד גורמים, כגון הקושי בהגנת קוי תותחים בלתי־ניידים ונחים־לזיהוי, שבין מתחמי־רגלים הפזורים פיזור רחב; ומכל מקום, קיים השיקול כי היכולת להסתייע בסיוע גרעיני מצמצמת את הצורך בסיוע המקובל למינהו. סיוע תלול־מסלול מקובל ינתן במידה נאותה על־ידי מרגמות מחופרות ותותחים בינוניים, ואילו הטנקים והתותחים המתנייעים יוכלו להגיש סיוע ישיר מדויק עד מאוד, אשר יסלק חלקית את הצורך בכמות גדולה של סיוע עקיף, שהוא בלתי־מדויק יחסית.

גדוד טנקים מקובץ בעתודה, שיעמוד בקביעות לרשות מפקד החטיבה, יאפשר לו ליצור בעצמו את כוח־המסך, כוח־המשמר האגפי ואת כוח התקפת־הנגד, אשר בהיותו נתמך בכלי־הזין הגרעיניים שלו עצמו, יעניק לו יכולת להחזיק ביוזמה, או להחזירה לידיו, בכל שלבי המלחמה — על אף שהחטיבה שלו תדרש, אולי, להחזיק שטח, אשר עד הנה נדרשה להחזקתו דיביזיה שלמה. מלחמה גרעינית מדגישה את חשיבות החבלות, זריעת שדות־מוקשים, פריצתם, בניית גשרים — ופיצוץם. על הפלסים לנוע, כמו הרגלים, בנושאי־גייסות־משוריניים, ויש לתת להם צורה איזו שהיא של מגן תרמי, שעה שהם עובדים.

איזור המנהלה של החטיבה צריך לכלול ראשי־אוויר שבביל הטסה פנימה והחוצה של כל מה שכדאי להובילו באוויר, לרבות יחידות־משנה שלמות, כתגבורות.

„קאוגורו (8 טון) דומה מאוד ל־M 59 (20 טון). בצריחו אשנבי ראייה לנהג ולמפקד. מבט מלמעלה.

כמעט כל כלי־הרכב יונעו בדלק־דיוזל, ואספקת הדלק תובא במיכלים משוריניים למחצה. העיון בבעיית המנהלה מורכב מדי מלפרטו כאן. אולם העובדה כי הרגלי שבשטח הקדמי יהיה רכוב כמעט כל הזמן, וישא עמו את כל הדרוש לו למספר ימים, וכי ליחידות הקדמיות יהיו אמצעים נאותים להעריף לחטיבה לשם משיכת צרכיהן, — עובדה זאת תפשט את הבעיה יותר מאשר תסבכנה. מכל מקום, ההרגל הבזבוני ביותר והמסוכן ביותר, מבחינת הפגיעות — להחזיק מספר רב של כלי־רכב יחידתיים בדרגים א' וב', כשהם מעומסים בקביעות, בשטחי העורף, יחוסל במידה רבה.

פיקוד דיביזיוני

הוצע כי מספר חטיבות־מוגברות הנושאות־עצמן יסורו לפיקודה הישיר של מפקדת קורפוס, וכך לא יהא צורך בשום ארגון דיביזיוני ומפקד דיביזיוני. פתרון שכזה אינו מביא כראוי בחשבון את העובדה שבמבצע גרעיני מהיר־תנועה עלול ערפלה־מלחמה להתעבות יותר מבעבר, שמפקדות שלמות, בכל הרמות, עלולות להכחד במהלומה יחידה אחת, ושהלחץ על המפקדים, מטותיהם והתקשורת שלהם יהיו גדולים בהרבה מכל הידוע בעבר. גם בתקופות המערכות־הניידות

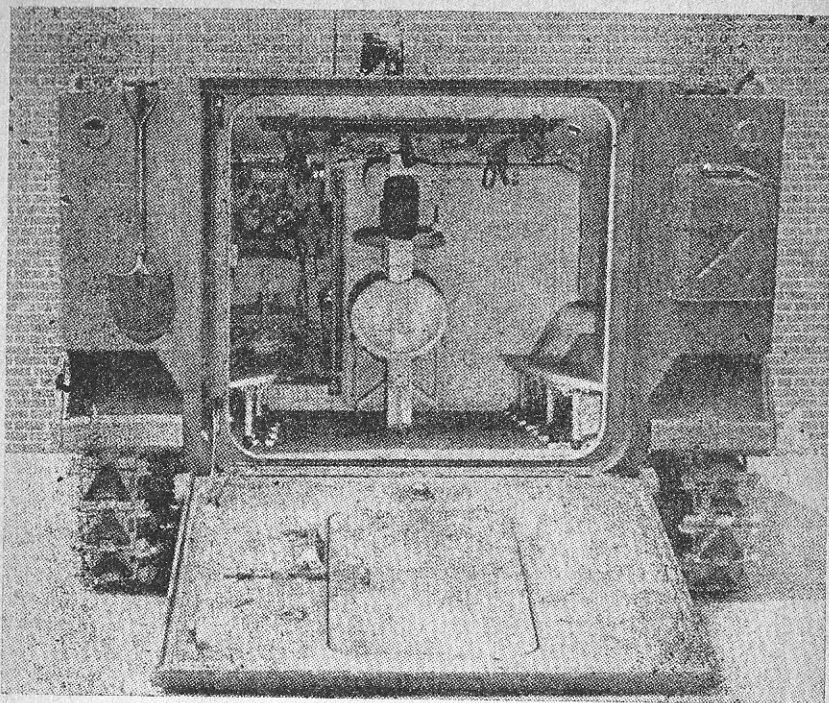
במלחמת-העולם האחרונה קם צורך לפצל מפקדות למפקדה קדמית, מפקדה עיקרית, ומפקדה עורפית, ובעוד שהמצביא או הגנרל, או מפקד החטיבה, צפה בקרב ממקום שבחזית פיקדו למעשה על הקרב קציני-המטה הבכירים שלו, מאחור. על כל פנים, שיטה זו מחירה יקר מאוד בכוח-אדם, תקשורת וכלי-רכב. לנוכח הצורך שהמפקד ישיג ניצול טוב ביותר של המהלומות הגרעיניות העומדות לרשותו, יהא זה הסכנוני בהרבה באמצעים ובזמן אם מפקד דיביוזיוני ישלוט על שתיים-שלוש חטיבות, כשאמצעים גרעיניים משלו עומדים לרשותו לתמיכה בהן, מאשר שיעשה זאת מפקד קורפוס, הנמצא בריחוק רב מאחור, והמתאמץ לפקד על שש חטיבות, או יותר, הפוזרות על פני שטח נרחב עד מאוד.

מסקנות

מכל מקום, כל תפיסת הפיקוד משתנה לנוכח היכולת להפעיל כלי-זיון גרעיניים. עם הכנסתם לשימוש צצה האפשרות להכחדה גמורה ומוגמרת של מפקדות בכל רמה שהיא; ומשום כך יש הכרח שכל העוצבות, היחידות שלהן ואף יחידות-המשנה יוכלו לפעול לפי הנחיה-מבצעית, ידרשו מספר אורחי-פעולה אלטרנטיביים המושחתים על הערכה דקדקנית של המצב והמכוונים למטרה מפורשת ומוגדרת, במקום תכנית נוקשה אחת. וזאת משום שגם מקרה עיור, ולא רק פעולת מודיעין, עלול להשמיד את הגורמים החיוניים ביותר במקום או בזמן החיוניים ביותר, ואילו במסגרת הנחיה-המבצעית, שומה על כל היחידות ויחידות-המשנה, משידעו את כונת המפקד, להוסיף לחתור למימוש כונה זאת גם כאשר הן מגותקות ממפקדותיהן הממונות עליהן, כל עוד אינן מקבלות פקודות הנוגדות כונה זאת. על כן הכרח שכל יחידות-המשנה יקבלו, ככל האפשר, אמצעים שיסייעו להן לנהוג כך בכוחות עצמן — ומכאן נובע הצורך להקים כוח מאחז-היטב כבר ברמה הנמוכה ביותר האפשרית.

תפיסת-הפיקוד

זהו, איפוא, המפתח לפתרון הבעיה. אם נוכל לחמש, לצייד, ולארגן את יחידות-המשנה הנמוכות שלנו באורח התואם את המציאות החדשה, כדי לאפשר להן לבצע את אשר ידרשו לבצע, "יסתדר" מאליו ארגוןן של העוצבות הגדולות יותר. עלולים לטעון, כי המחלקה-המוגברת המוצעת תהא בלתי-חסכונית לגבי מלחמה מקובלת; אולם גם במלחמה מקובלת נאלץ להלחם כנגד עדיפות מספרית גדולה בכוח-אדם, בשריון, בצידוד ובאוויריה, יתרונות המחלקה-המוגברת המוצעת, באשר לעוצמת-אש, ניידות ואבטחה, יוסיפו להעמידה, מכל הבחינות, מעל לתפיסת הארגון-היחידתי הנוכחית. הדגש מושם בעוצמת-אש, אשר בה פיגרו הבריטים פעמים כה רבות בעבר, כפי שיוכיח עיון בכל מערכות מלחמת העולם האחרונה.

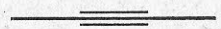

„קאנגורו“ — מימדיו קטנים בשליש ממימדיו של M-59. מבט מאחור.

עלולים לטעון, כמו כן, כי המחלקה המוצעת לא תתאים לתפקידי בטחון פנימי ושיטור, בתחומי קהילתי-העמים הבריטית. בדיעבד, שוב ושוב הוכח שאת הגייסות המעסיקים במבצעים בתחומי הקהיליה יש צורך להניע מנקודה לנקודה בכלי-רכב משוריינים או משוריינים-למחצה, ועל כן תהיה העמדתו הקבועה של רכב-הובלה כזה לרשות יחידות אלה בבחינת יתרון רב. כל השואות הגדולות שירדו על כוחות הבטחון שלנו בשנים האחרונות נבעו מנפלאם במארב כשהם נוסעים בכלי-רכב „רכי-עור“. כאומה, אנו שוללים שימוש בטנקים, תותחים מתנייעים ומקלעים במבצעי בטחון פנימי, אולם הרוסים הפעלו כלים שכאלה, ובתכליתיות, בהונגריה. בכל צורות מבצעי הבטחון הפנימי יודע ערך עצום לתקשורת ארוכת-הטווח, הכלולה ביסודות הארגון-היחידתי החדש.

עלולים לטעון כי צידוד וחיושן של עוצבות הרגלים באורח המוצע לא יתכן כלל מבחינה תקציבית. לצידוקה של טענה זו יאמר, כי פריטי הצידוד הנדרש

אמנם יהא צורך לערוך מספר ניסויים כדי להפיק כדור־סמן מעולה, אולם הכנסתו לשימוש תפשט עד מאוד את אמנות המקלענות, ולא יהא עוד צורך בציווד לאומדן־טוחים בשביל הרגלים. מכשירי־קשר תכליתיים באמת, בשביל הרגלים, ידרשו מכל־מקום, בין אם יהיו הרגלים ניידים ובין אם לאו. וכך, במידה שכל הנאמר כאן נכון, וכל העובדות שנקבעו כאן תועמדה מיד במבחן המעשה, יושג הארגון מחדש של עוצבות הרגלים במחיר זול יחסית, שבודאי לא יעלה על מחיר יצורו של להק מפציצים מקובלים, או סירת חדישה אחת למען הצני.

על מלחמת העתיד —

ההישגים בעוצמת־אש, בניידות ובתקשורת מהוללים תמו־רות־רבתי בטקטיקה ובארגון, ובאורחות תפעול כוחות־הקרקע בלוחמה, שדה־הקרב של המחר יהיה שונה שוני רב מזה שבעבר. במלחמה אטומית יהיה שדה־הקרב גדול יותר ולמבצעי־לחימה אופייניים יהיו התנועה המהירה והרוחים המוגדלים בין היחידות. עוצבות תפוזרנה, אולם תהיינה עשויות לרכז כוחותיהן ריכוז חטוף לשם כיבוש יעד.

* * *

אל לו לצבא לחשוב עוד במונחי עידן־אטומי הממשמש ובא. העידן כבר בא.

הגנרל־לוטננט סי. ד. אידלמן, ארה"ב.

„קאנגורו“ עולה על M-59 בתמרירות, במהירות ובנוחיות התפעול.

כוללים נושאי־גייסות משוריינים לכל הרגלים והפלסים, תותחים ללא־רתע דו־תכליתיים מתנייעים, זיקוקי תאורה לכל המרגמות, הקצאה מוגדלת בהרבה של מקלעים במשקל־בינוני, כדור־סמן ביחס של אחד לכל חמישה כדורים רגילים בתחמושת המקלעים ולבסוף — הקצאה רחבת־יד של מכשירי־קשר תכליתיים. כנגד טענה זאת יאמר, כי הארגון־היחידתי המוצע יביא לחסכון ניכר בכוח־אדם, ולגבינו הרי זהו הגורם הקובע ביותר. ארטילריית־השדה תעלם, ועמה, במידה ניכרת, יעלם גם רכב ההובלה רך־העור, הבלתי־תמריץ, הפגיע והכפות לדרכים, על־ידי הכנסתו לשימוש של רכוב המונע בשיטת “GOER”² כבסיס לנושא־הגייסות המשוריינין, ועל ידי התקנת מגן תרמי ברהסרה, נגיע לכלי־רכב רב־שימושים מצוין, אשר הודות להיותו נוח לשימוש אזרחי לא יהיה יצורו יקר. אם יורכב כל־ינשק נגד־טנקי של הרגלים על רכב־נושא, שכמותו מצויים כבר מאות במחסנינו, ויושם עליו מגן תרמי, יצומצמו עד מאוד ההוצאות הכספיות. זיקוקי תאורה הם פריט זול במונחי החישובים הכספיים, וכן הקצאה רחבת־היד של מקלעים במשקל־בינוני, המצויים כבר עתה.

² שטה אשר יש בה לכל גלגל הנעה מיוחדת — דבר המאפשר, מלבד יכולת־עבירות מצוינת, נהיגה לפנים ולאחור במהירות שווה, ותמרירות רבה. — המער.

מקרה הצנחן המזויף

הגנרל-ללויטננט ראובן אי. ג'נקינס

חידת החזית

מחמת המשא-המתן לשביתת-נשק שהתנהל אותו פרק-זמן בפאנמונג'ום צומצמו צימצום ניכר המבצעים ההתקפיים של הארמיה השמינית האמריקנית בקוריאה — ומשום כך פחתו הידיעות על מצב האויב.

האנשים נמצאו שם ללא נוע מזה 13 שעות.

פשיטותינו ופעילות הפיטרול שלנו בחזית הקורפוס ה-9 בשלהי אבגוסט, 1952, היו בדרך כלל עזות ונועזות. הכוחות הסיניים יצאו מפעולות-לילה ועירות אלו כשידם התחתונה. זהות יחידות האויב וגבולותיהן העיקריים מימין חזיתו של הקורפוס ה-9, בימין-חזיתו ומשמאלה היו ברורים למדי, ונתאשרו מספר פעמים עד לשלהי אבגוסט. אולם באשר למצב במרכז חזיתו של הקורפוס ובשמאל-חזיתו (מפה 1) רב היה הסתום מן הגלוי. המודיעין סבר כי ידועים לו הכוחות הסיניים וגבולותיהם באיזור זה, אלא שידיעות אלה הוכחו כניחושים גרידא. העלולים להיות מסוכנים ביותר לנו. מלבד זאת, מפעם לפעם נפלה הברה כי הארמיה השש-עשרה הסינית נעה לאיזור רגיש עד-מאוד זה, שמול „השער לסיאול“.

(בארמיה סינית מצויות שלוש דיביזיות, שכל אחת מהן מונה בקירוב, רכבת איש, ועוד גייסות מסייעים).
מפקד הארמיה השמינית אמר, „נא לברר זאת!“ במילים שאינן משתמעות לשתי פנים. דבר זה קל היה לאמרו מלעשותו. הסינים נעשו זהירים ביותר, מאז נחלו מספר תבוסות בפעולות-הלילה האחרונות, שהיו קטנות יחסית. עתה לא הוכיחו שוב חשק להתגלות בשטח הפתוח, ונעו בוהירות יתרה — ביום רק בשעת הכרה, ורק לעיתים רחוקות בלילה; וגם אז — בקבוצות קטנות שניסו תמיד להמלט עם היוצר מגע עמן. בא הזמן לנסות טכסיס חדש. אך מה ניתן להעשות, לנוכח המגבלות שהשתררו עם התנהל שיחות שביתת-הנשק?

מספר עובדות רבות-משמעות שהוסקו מפעולות שנערכו בימים האחרונים טעונות היו עיון. שוב לא נלקחו שלל מסמכים סיניים חשובים מחיילי האויב שנהרגו או שנלקחו בשבי בעת פשיטות על עמדות-תשמוע או על מוצבי-חוק.

שבו חי, ראוי לשמו, הפך לחזיון נדיר. דומה היה שכל חיל סיני, שסכנת שבי מרחפת עליו, והוא שלם בגופו או פצוע, מומת על ידי חיל אחר, או לוחם עד מות, או הורג את עצמו. ואילו בשני מארבי-לילה שנערכו באחרונה, ושכוחות ניכרים משני הצדדים התערבו בהם ולחמו מחשכת הלילה עד לשעות לא מעטות של אור-יום — נלקחו מספר פצועים בשבי, ומסמכים חשובים, אך לא מן השטח שבו החזיקו הכוחות הסיניים שפתחו במגע, אלא מן השטחים שהוחזקו על ידי כוחות סיניים שהתערבו בקרב זמן רב לאחר שהחל.

מפקד הקורפוס („סער שש“) דן עם קצין המודיעין וקצין המבצעים שלו בהתדלדלות זאת של השבויים והמסמכים, ובגורמיה. קצין המודיעין הציע: „כבר אין אנו משיגים אותם בפשיטות הלילה הרגילות שלנו, ובפעולות הפיטרול, אבל השגנו אחדים, בעלי חשיבות, באותן שתי פעולות בחזית הדיביזיה ה-9 הדרום-קוריאנית והדיביזיה ה-7 האמריקנית, — שתי הפעולות שנתמשכו זמן רב לאחר שהאיר היום. פירושו של דבר שהסינים אסרו החזקת

הדרום-מערבי של עמדת האויב הראשית שעל הגבעה 350, בריחוק כ-1270 מטרים ממרכז חזיתה של הדיביזיה ה-7, כבמת-החזיון הנאותה ביותר למבצע הראשון. צות-הקרב-הרגימנטלי המוטס ה-187, שהיה מסופח לדיביזיה ה-7, החזיק בגזרת-המרכז שלה, והמילה "מוטס" העלתה מעצמה רעיונות לגבי התחבולה הראשונה.

בו במקום הותוו קוים כלליים לתכנית, ונמצא שעלינו לדחות את ביצועה לשבוע או לעשרה ימים, אם ברצוננו לתכננה ולתרגל בה כהלכה.

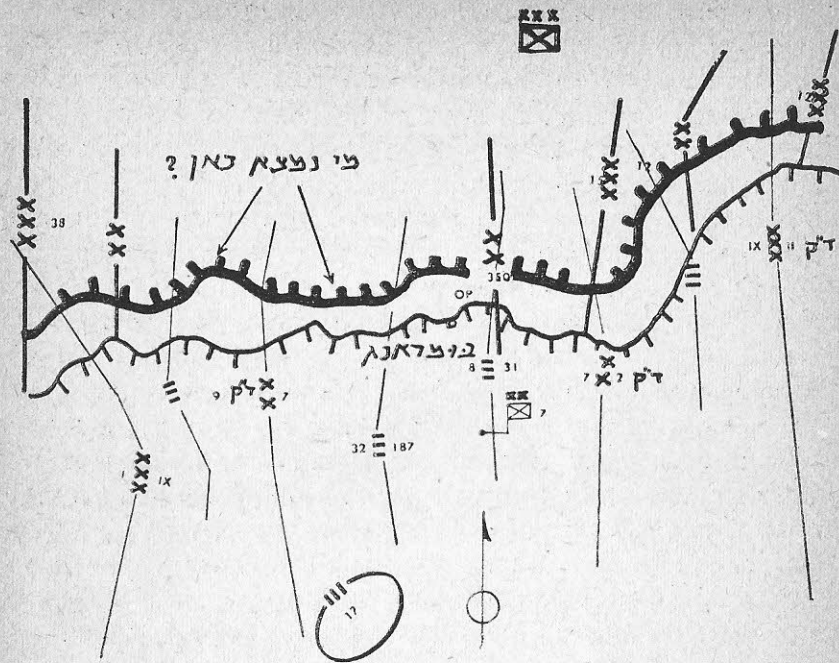
תכניות והחלטות

"סער שש" הודיע כי המבצע האמור יבוצע, והורה ל"כידון שש" (הגנרל-מיוזר וו. סי. סמית, מפקד הדיביזיה ה-7) ול"אולר שש" (הקולונל וו. סי. ואסטמורלנד, מפקד צות-הקרב-הרגימנטלי ה-187) לפגשו בעוד 20 דקות במפקדת הדיביזיה ה-7. הוא נסע שמה בהליקופטר.

במוצב-הפיקוד של הדיביזיה ה-7 סקר "סער שש" את הפעולות האחרונות ואת הסיבות למחסור בשבויים ובמסמכים. "אנחנו נמשוך את הסינים אל מחוץ לאחד מקטעי עמדת-הלחימה הראשית שלהם, למקום שבו נוכל לתפסם", אמר. שני המפקדים ששמעוהו עלו ושמוחו: סולקו המגבלות! אלא ש"סער שש" צינן להיטותם: "אנו מדברים במונחים של מחלקה, ולא במונחים של רגימנט". הם דנו בקצרה במארב באור-יום. "כידון שש" אמר כי הגבעה 350 היא המקום הנאות ביותר לנסות זאת, בלא לדעת מראש כי "סער שש" כבר גמר בדעתו לבחור במקום זה עצמו.

הדיון נמשך, ונסתכם בקצרה בפקודה בעל-פה של "סער שש"; בפקודה נאמר: צות-הקרב-הרגימנטלי ה-187 יסתיר כוח שגדלו אינו עולה על מחלקה בעמדת מארב, זמן-מה לפני האר היום, כשפניו אל הגבעה 350, ובריחוק 300 מטרים, בקירוב, דרומית-מערבית ממנה. כוח קטן נוסף יוותר ברובזמן בריחוק כ-350 מטרים דרומית מן הכוח הראשון, כדי לחפות על הנסיגה ולהושיט עזרה, אם תדרש. שני הכוחות ישארו בהסתר עד פתיחת הפעולה. הכוח המחפה לא יתגלה, אלא אם כן תדרש בממש עזרתו בשביל הכוח האורב, או כאשר יצטוו לסגת. בשעת ה"ש", שלא תהא סמוכה מדי לרדת החשכה ביום המבצע, יטוס מטוס-קישור L-19 לאורך העמק, מצפון, כשהוא מפליט עשן מזנבו ומאבד רום במהירות. בעברו מעל לעמדת המארב יצניח לשטח שמתחתיו דמה של אדם. המטוס יעלם מן העין מעבר לגבעות שבקצהו המערבי של "בומראנג", ועם שיעלם תשמע משם התפוצצות אדירה ועתרת עשן תתאבך השמימה.

(¹) כינויה של גזרת צות-הקרב-הרגימנטלי המוטס ה-187 — המערר.

נא לברר זאת, אמר מפקד הארמיה.

מסמכים בעמדות-תשמוע או במוצב-יחוק, ואוסרים נשיאתם בעת מבצע שתוכנן על ידיהם, והם מקפידים על איסור זה. ואילו אותם גייסות סיניים, שתגברו את הכוח הסיני שהחל במגע, ואשר מהם השיגו הדיביזיה ה-9 הדרום-קוריאנית והדיביזיה ה-7 האמריקנית את השבויים והמסמכים המבוקשים — גייסות אלה הוחשו קדימה ללא תכנית זולת הכונה החפוזה לסייע לפטרולים שלהם. בחפזונם שחכו לסלק מעצמם את המסמכים, או לא נתפנו לעשות מעשה חיוני זה". היה הגיון בדברים. נראה היה כי הדרך הודאית ביותר והמהירה ביותר להבהיר את המצב במרכז ובשמאל-המרכז היא לערוך מבצעים קטנים כאלה, שניעו ללא ספק את האויב לצאת מעמדות-הלחימה הראשיות שלו (רצוי — באור היום) לשם תגובה בלתי מתוכננת שתונחת חיש. כך נוכל להשיג שבויים, ומסמכים. קציני המבצעים והמודיעין הקורפוסיים הציעו כי מבצעים קטנים אלה יהיו שונים באופיים מן המבצעים הקודמים. הם הציעו את השטח שבצד

„אולר שש“ הביע הסכמתו לדברים. „כידון שש“ חזק כפותיו. „מתי נורשה לעשות זאת?“

ההתלהבות מתדבקת. „סער שש“ סיים את הישיבה במילים: „אחזור מחר. רוצה שתכניתיכם תהיה מוכנה בפירוט רב ככל שתספיקו. אל ידע על זאת איש זולת שניכם, קציני המטה של הדיביזיה, ושני קצינים אחרים, לפי בחירתכם, אשר יפקדו על המארב ועל הכוח המחפה. רק שלושתנו וקציני המטה הבכירים שתבחרו במ יהיו נוכחים בישיבת מחר.“

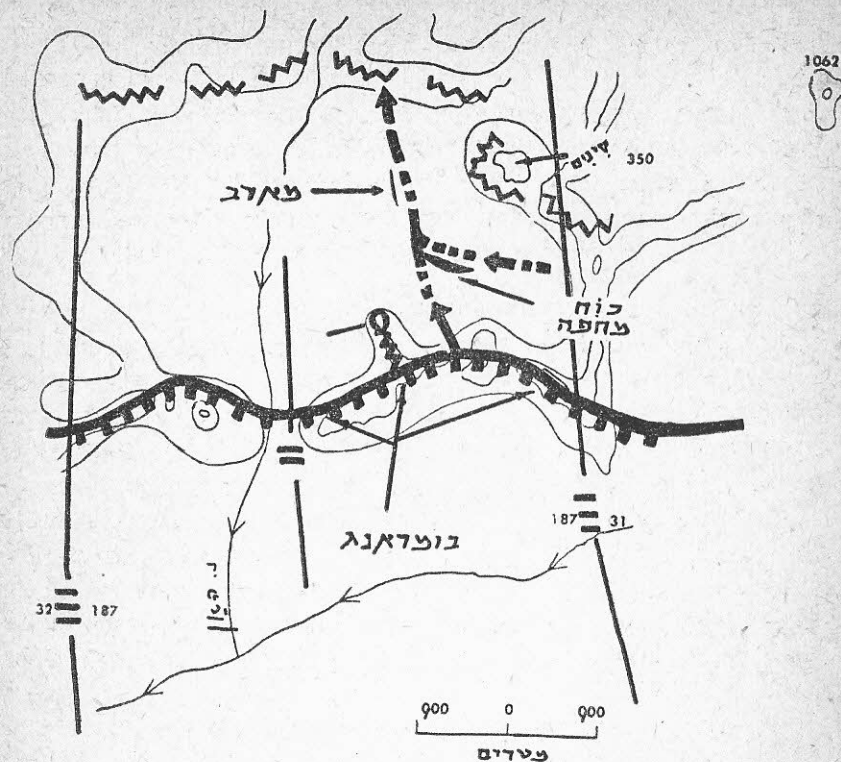
התכנית מעובדת לפרטיה

למחרת היתה התכנית כמעט מושלמת, פרט לתכניות האש המדויקות וציון הגייסות המשתפים. שעת ה„שש“, שנקבעה ל-1700, העניקה שלושה יתרונות. יוותר זמן מספיק להשלים את הפעולה בטרם תרד החשכה, (במקרה שהסינים ימהרו לצאת, ולו גם במספרים גדולים). אם תכבד הלחימה על אנשי המארב לא יעבור זמן רב והוא יוכל לסגת במחפה החשכה, בלא שיראה לעיני הגבעה 1062 (פאפא-סאן), אשר במזרח. אם לא יגיחו הסינים אלא ברדת החשכה, לא יהא על המארב להמתין להם זמן רב לאחר שימשוך הדמה המוצנח את תשומת לבם. התאריך לא נקבע עדיין, כיון שיתכן וידרש זמן להכנת דמה המשכנע בצורתו והעשוי לעמוד בחבטת הצניחה ממשטס לאדמה. מאחר שהמשטס יופיע כעולה באש, והטייס שלו יראה כצונח ממנו, נקרא שם הצופן למבצע „אש-והוצה“.

„אולר שש“ בחר בלויטנגט פראנסיס ג. בראון, מפקד מחלקת הסיור והמודיעין שלו, לפיקוד על המארב. „הוא קצין פיקח ואמיץ. הוא אמר לי, שיוכל להציב את המארב זמן-מה לפני האר היום, לחזור חיש בטרם אור, ואחרי כן לצנוח צניחה אמיתית, בשעת אחר הצהריים, הישר אל מאחורי הפטרול ולקבל את הפיקוד עליו משם. הוא חושב שיוכל למשוך את תשומת-לב הסינים באורח שדמה אינו מסוגל לו. אמרתי לו שאשאל אותך על כך. גם אחרים יסכימו לצנוח, אם יגיע שמע הפעולה אליהם.“

„סער שש“ ביטל מיד את ההצעה. „אין צורך שמישהו יסתכן שלא-בהכרח, בצניחה אמיתית בקרבה כה רבה לאויב. מלבד זאת, יתכן שבראון לא יצליח לנחות בנקודה המדויקת, או יפצע אנושות, ולא יהיה מסוגל לחדש מידית ובתכליתיות את הפיקוד על המארב. זאת ועוד — מטרת התרגיל הזה היא השגת ידיעות, שבויים ומסמכים, ולא מתן הזדמנות למישהו לרכוש את אות השירות-המצויק.“

„אולר שש“ הסכים עמו. הוא עצמו אמר לבראון כדברים האלה. משאורשה התכנית, הורה „סער שש“ כי התכנון המפורט והחזרות ימשכו

הצבת המארב

הדמה המוצנח שינחת בקרבה כה רבה לגבעה 350 יגיע מיד את הסינים לחקור מה הדבר, ואולי אף לשבות את הטיס הפצוע. אם יצא פטרול קטן שלהם, יוכל המארב לתפוס לפחות שבוי חי אחד ואולי גם מעט מסמכים שישכח הפטרול להגניח מאחוריה, בחפזו לתפוס את הטיס. אם יצא פטרול גדול, מה טוב, מרחק ניכר יהיה בין הגבעה 350 והמארב, ומשירחיק האויב מגבעתו, תנתק אותו ממנה הארטילריה שלנו ותקצצו כהוגן. באורח זה, ככל שיגדל פטרול האויב, כן יגברו סיכויינו לשבות מספר רב יותר של פצועים סיניים ולהשיג מסמכים. „כידון שש“ ו„אולר שש“ הסתכלו ב„סער שש“ בעינים סקרניות וחקרניות. אמר „סער שש“: „ובכן, מה דעתכם?“ „כידון שש“ לא היה ממצניע-הלשון. „אם רצונך לשמוע את דעתי כפשוטה, הרי הרעיון שלך הוא טירוף גמור. בעצם, זהו טרוף כה מטורף, שאני מאמין שציליח.“

ללא התייעצות עמו, אך תוך כדי דיווח אליו, כי יום ה"ש" יקבע בהקדם האפשרי, וכי התכנית תשמר בסוד מפני כל, זולת המפקדים וקציני-המטה הקשורים בה.

שעת ה"ש קרבה

מקץ מספר ימים של תכנון, חזרות וניסוי הדמה החלט לערוך חזרה סופית, ולמחרת בטרם שחר — להציב את המארב.

בינתיים נמשכו פעולות הלילה הרגילות לאורך חזיתנו. משני שבויים הושגו ידיעות שכבר היו בידינו — אך שוב לא נלקחו מסמכים. מכל מקום, הארמיה הודיעה לקורפוס ה"11 כי הארמיה השלושים-ושמונה הסינית אינה נמצאת בחזית הקטע שמימין לדיביזיה הדרום-קוריאנית ה"9, אולם שתיים מן הדיביזיות שלה נמצאות מול שמאל-המרכז ושמאל גזרת-החזית של הדיביזיה ה"9. היו אלה ידיעות טובות, אך מדאיגות.

ב"1400, ביום ה"ע", נשרף כליל, לעיניו של "סער שש", מרכז-ניהול-האש של הגדוד הארטילרי שנמצא בסיוע ישיר למבצע. תקלה זאת עלולה היתה להסתיים בטרגדיה לאחר מכן, מחמת גאות-היחידה של אחד מאנשי הארטילריה. אלא שהמזל האיר בסופו של דבר פניו לארטילריה ול"אש-החוצה".

ב"1630 בקירוב, ביום ה"ע", הגיעו "כידון שש" ו"סער שש" בצותא לחפירות של "בומרנג", לצפות במחזה. קידם את פניהם מפקד הגדוד, שהודיעם כי "אולר שש" והבריגדיר-גנרל דאריל מ. דניאל (סגנו של מפקד הדיביזיה ה"7) כבר "יצאו קדימה". מוצב-הצפית רב מידות, מחופה, הותקן על גבשושית בריחוק כ"300 מטרים בהמשך המדרון, במקום בו הוצבו לעיתים קרובות, בלילות, מוצבי-תשמוע ומוצבי-חוזן. תעלה רדודה, שהיתה גלויה לגמרי לגבעה 1062 ולמדרונותיה המערביים, הוליקה למוצב-התצפית.

מפקד-הגדוד אמר: "מוטב שאתם שניכם תצפו מעמדת מקלע כאן. במשקפות תוכלו לראות כל מה שיראו הם, והיטב כמותם. יש די והותר בעלי דרגות שם, והסביבה עלולה חטוף אש, אם המארב יפתח בפעולה".

"סער שש" ו"כידון שש" זכרו את פקודת מפקד הארמיה, כי לא ימצאו קצינים בכירים בחזית הקדמית, במקומות שאין נוכחותם נדרשת. הם הסתכלו זה בפני זה. כל אחד מהם ידע מה חושב חברו. לא אומץ-לב או תחושת-אחריות הניעו אותם למעשה זה. אלא שטבע הוא באדם: כאשר השלט אומר בפירוש "הצבע טרי!" רוצה הוא להיכח, אם אמנם טרי הצבע?.

"הרוצה אתה להוליך, או שאני אלך ראשון?" שאל "כידון שש".
ארבעה אנשים נמצאו במוצב-הצפית. לשאלתו של "סער שש", "מה אתם השנים עושים כאן?" ביכר סגן מפקד הדיביזיה שלא להשיב, ואולם "אולר שש"

ענהו מיד: "זוהי הצגה שלי, ועלי להיות כאן, במקום שממנו אוכל לנהל אותה. אני מרושת באלחוט עם המארב ועם הכוח-המחפה, וכן קשור עמם הצופה הקדמי של הארטילריה. אנחנו קשורים עם גדוד הארטילריה שלי, עם ארטילריית הדיביזיה, עם המרגמות 120 מ"מ ועם יחידות נשק-מסייע אחרות, ועם הרגימנט. הכל מטוח, והמבצע ידפוק כמו כלום בין אם יצאו הסינים מיד, ובין אם ימתינו לרדת החשכה. ואגב, מה אתם השנים עושים כאן".

"אולר שש" הצביע על מקומם של כוח-המארב והכוח-המחפה: המארב בריחוק כ"650 מטרים צפונה, והכוח המחפה בריחוק כ"350 מטרים ימינה — אך שום איש לא נראה לעין. האנשים נמצאו שם ללא נוע מזה שלוש-עשרה שעות, חבויים בעשב ובין שיחים, מאחורי שתי תעלות. המארב עצמו נמצא מאחורי תעלה גדולה שנתמסכה לכל אורך המדרון, מקו החזית שלנו ולימין מוצב-התצפית שממנו צפו המפקדים. הכוח-המחפה נמצא מאחורי תעלה אחרת, שנתמסכה מן התעלה הראשית לעבר הרכס הנמוך, שבמזרח. השמש נסכה אור בהיר על הגבעה 350. הראות לכל אורך העמק היתה מצוינת.

ב"1700 הופיע בשאגה מטוס L-19 וטס לאורכו של העמק, מצפון. באבדו חיש רום ונפלטו שפעת עשן. בקרבו למארב צללה ממנו דמות, מצנח נפתח, וצורתו המובהקת של אדם החלה יורדת לאטה, ירוד והטלטל, לאדמה — והצניחה נראתה כשרה למהדרין, בהסחף הצונח דרומה. לאחר שנגזו המטוס מאחורי הרכס שבקצהו המערבי של "בומרנג" התחוללה התפוצצות אדירה, וענני עשן שחור התאבכו מעלה עד לכמאה מטרים. הדמה נחת כ"180 מטרים מאחורי עמדת המארב, והמצנח היה גלוי לעין, בנוחו בין העשבים השוטים והשיחים. היה כאן מזל-המזלות — כיון שמקום המצנח עתיד היה לקבוע את כיוון ההתקדמות של כל כוח אויב אשר יגיה.

דומה היה שנוקפות שעות תמימות, ללא קול וללא נייע. איש מן הנמצאים במוצב-הפיקוד לא נע ולא דיבר, עת צפו בגבעה 350. "סער שש" ניסה מכשיר-קשר 536 עודף, והלז פעל. כחמש דקות חלפו בטרם לחש מישו, משל עלול האויב לשמוע, "הנה בא אחד!" ואכן, נראה אחד, ורובה בידו, בא מאחורי הגבעה 350, ומפסיע חיש.

"אולר שש" התנשם הרש למכשיר-הקשר שלו, "באיקר!" "הנה בא אחד!" "רוג'אר!" אני רואה שלושה!" בא המענה.

³ שם תחנת האלחוט של כוח-המארב — המער.

⁴ מילת-אישור אלחוטית — המער.

פגע בו בכדור

הוא אותת בבהילות

כאלה, סב לאחוריו ונמלט, אלא שכדור הכהו ארצה לאחר תריסר פסיעות. הוא קם, בלא נשקו, ונס כצבי לעבר הגבעה 350, כשכדורים מעפרים בעפר סביבו, עד שנגזז מאחורי הגבעה. האיש שנמצא במרכז — מפקד הפטרול, כנראה — רץ קדימה פסיעות אחדות, עם שהחלו היריות, ואחרי־כן פנה לנוס אל הגבעה 350. מזלו בגד בו. ממוצב־התצפית יכולנו לראות במשקפותינו דם פורץ מגרונו; הוא נתהסס לרגע, ונתרעד — בפגוע בו כדור נוסף. שמט את נשקו וזינק לשוחת־פגו. מרגמות־האויב ומקלעיו החלו מתפשים עתה אחר המארב, אולם האש פגעה בריחוק ניכר מן התעלה, אשר בתוכה נתפרס עתה לעומת הגבעה 350 כל כוח המארב האמריקני, להוציא איש אחד. איש זה רץ קדימה, לעבר הסיני שבשוחת־הפגו, שבריחוק 150 מטרים. לא יכולנו לזהות את פניו המושחרים, וכל סימן אחר לזהותו לא נראה על בגדיו. אש האויב כסתה עתה את כל השטח כולו, אולם הוא הוסיף לרוץ, והקרביץ שלו ביד ימינו. בהגיעו לשוחה, תפס את יריבו בצוארונו והעמידו על רגליו, אלא שהסיני הניף את שני אגרופיו על האמריקני המתאמץ לגררו. לפתע אפס כוחו של הסיני. האמריקני הלם בו פעמיים, בקרביץ שלו, פנה ממנו, ולפתע חזר אליו והרים מבין העשב ניירות.

בעוד דברים אלה מתרחשים אמר מישהו ל„אולר שש“: „איבל! באיקר בסדר. איש לא נפגע. אצלנו שלושה סינים הרוגים, ומעט ניירות שלהם. בחזיתנו נמצא סיני נוסף, שמטפלים בו. באיקר אחד ידוח תוך דקה־דקותיים. גמתין כאן למקרה של התקפת־נגד.“ שוב נאמר לכוח־המחפה להגביר כוננותו.

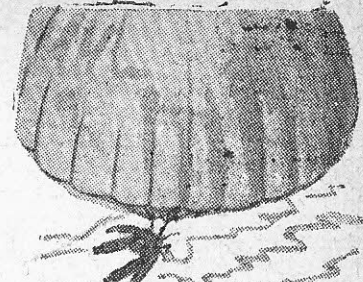
תקלות בסיוע־האש

בינתיים לא ירדה אלא אש אמריקנית מועטה על הרכס שבמזרח ועל

(⁶) כינויו של הלויטנט בראון, מפקד המארב. — המער.

צ'ארלי רואה עתה חמישה

בשעה 1700 נפלט מצנח

„יתכן שמצויים עוד, לרוב. היו על כן שקטים עד שהראשון ידרוך כמעט על ראשכם.“

„רוג'אר. אני רואה עכשיו חמישה!“

מוצב־התצפית ראה עד מהרה פטרול בן חמישה איש נע הישר לעבר המארב, בתבנית יהלום, כשאיש אחד במרכזו ופליט⁶ בריחוק כ־70 מטרים מאחוריו. אזורים זולתם לא נראו.

פרק־זמן של דממה, ואחריה נשמעה תשדורת — מבראון, כנראה — „איבל!“ זה ילך בקלות. באיקר מוכן לפעול.“

וממשיך אחר, — מהכוח־המחפה, כנראה — „צ'ארלי רואה עתה חמשה. אנחנו מוכנים לפעול!“

כאשר קרב הסיני המוליך כדי פסיעות ספורות מן התעלה, אין זאת כי עורר דבר מה את חשדותיו. הוא אותת אותות בהולים, וזינק לתעלה, ובעקבותיו האנשים שבאגפים. אראז נפתחה הילולת־האש. אמריקאי זינק מעל גדת התעלה, אל הסיני המוליך, פגע בו בכדור, ומשהשיב הסיני מלחמה, תקף אותו בכידונו. הסיני שנמצא באגף השמאלי לא הספיק להכנס לתעלה. הוא שכב בעשב, ולכאורה — בתוך מטר כדורים. אמריקני אחר זינק ועבר מעל לתעלה, וגרר אותו לתוכה. הסיני שנמצא באגף הימיני של הפטרול הצליח להכנס לתעלה. שני אמריקנים זינקו לשם מיד, וניסו לשבותו. הוא לחם בהם וספג מנה גדושה מדי מכדוריהם. לפליט האיר המזל יותר את פניו. הוא עצר לרגע ואחרי־כן, כיאה לפליט במסיבות

(⁶) הייל שמתפקידו לנוס בחזרה עם שהפטרול נתקל באויב, ולמסור מה קרה לפטרול, ואיזה ידיעות הספיק הפטרול לאסוף. — המער.

(⁶) שם תחנת־האלחוט של מוצב־התצפית. — המער.

(⁷) שם תחנת־האלחוט של הכוח־המחפה. — המער.

והעמק שלצפונה. השטח כולו נתמלא מיד אבק ועשן, ואש האויב שפגעה בקרבת המארב נתדלדלה.

„באיקר אחד“ (הלויטננט בראון) השמיע קולו באהוט. „כולנו בסדר. אין שבויים, אבל יש שלושה מסמכים ומפה. הנמתין לעוד סינים וניסוג בדרך החשכה, או נתחיל לחזור בהקדם? השמש כמעט שקעה, והצללים כאן ארוכים. האבק והעשן מסתירים אותנו. לדעתי נוכל לנוע במעלה התעלה בלא להראות“.

הפליט נחלט

„אולר שש“ השיב, „שבו והחשו עוד מספר דקות“. אחרי כן אמר, „צ'ארלי! כאן איבל. השמעת את באיקר? בסדר. זהו זה. השמרו שלא יראו אתכם, היו בכוננות, והמתינו שבאיקר יעבור אצלכם. מרגמות ה־120 מ"מ יפתחו באש בעוד דקה־דקותיים על השטח שביניכם ובין הגבעה 350. אוראז אניע את באיקר“.

כאשר יעבור האיש האחרון שלו על פני אגפך השמאלי, התקפל מהר וצעד בעקבותיו. התכנסו במקום שקבענו. אצטרף אליכם שם בהקדם האפשרי. באיקר! השמעת זאת? בסדר; שב בשקט עד שאתן את האות“.

הוא נפנה ממכשיר הקשר ואמר, „הנחיתו את אש מרגמות ה־120 מ"מ כדי לחפות על נסיגת באיקר דרומה“.

אש מרגמות החלה מפוזת על השטח האמור, אלא שהיתה זו אש חנ"ם, ולא עשן! יכולנו עדיין לראות את המארב, במטושטש, פרוס בתעלה ופניו אל הגבעה 350, כשאש אויב כבדה למדי פוגעת בשטח שלפניו, בקרבת התעלה. השבח לאל, שלא היטיבו הסינים לאמוד את הטוח!

„סער שש“ שאל, „היכן העשן? אי אפשר לחפות על נסיגה כזאת באש חנ"ם!“

„נאמר להם לירות עשן, אבל משהו בעמדת המרגמות התבלבל באותות שלי. הדבר יתוקן בן־רגע“.

„סער־שש“ היה רגוז ומרוגז בשל תקלות אלה בתכנית־האש החיונית, ולא העלים זאת מאיש.

בפגוע בו כדור נוסף

הסיני שנמצא באגף השמאלי

הגבעה 350 וסביבותיה. היתה זו אש מרגמות 81 מ"מ, שהשמיעה את קולות־הנפץ האופייניים לה. היכן הארטילריה?

אש האויב לא מצאה עדיין את המארב ואת הכוח־המחפה. היא גברה בהתמדה בניפחה, אולם עד התעלה לא הגיעה. ברור היה שהאויב עלול לגלות מיד את טעותו, ולתקנה. יש לשתק מיד את מרגמותיו ומקלעיו.

בלא לדבר אל „אולר שש“, שהיה טרוד בשלו, פנה „סער שש“ אל קצין התצפית הקדמי של הארטילריה ושאלו, „היכן לכל הרוחות היא הארטילריה שלנו? מדוע אין האש שלה פוגעת ברכס ההוא ובגבעה 350, במקומות הידועים כעמדות של הסינים, ואינה משתקת את המרגמות והמקלעים הארוכים הללו?“

„מרכז־ניהול־האש שלנו נשרף היום, אחר־הצהריים, ויש לי תקלות בתקשרות. היא היתה בסדר לפני דקה“.

„סער שש“ השתאג, „יש ארטילריה מלבד גדוד הארטילריה שאת מרכז־ניהול־האש שלו ראיתי היום בוער. מדוע לא התקשרת מיד עם גדוד אחר, כדי לודא סיוע־אש? כל הגדודים האחרים מוכנים ומזומנים לכך!“

„המפקד, התותחנים אינם אוהבים לבקש דבר מגדוד אחר אלא אם כן אין להם ברירה. לעולם אוהבים הם לעשות בעצמם את מלאכתם“.

מוטב שלא להעלות על הניר את תשובתו של „סער שש“, אשר נסבה על בריות המעדיפות גאות־יחידה על חיי אנשים השרויים בסכנה. הוא הרעים, „הכניסו לפעולה את ארטילריית הדיביזיה!“.

יחידות־משנה של ארטילריית הדיביזיה ה־7 החלו מנחיתות עד מהרה את אשן על הגבעה 350 והשטח שמסביבה, על הרכס שבמזרחה, ועל מקומות שחשודים היו כמוצב־תצפית ועמדות ארטילריה ומרגמות, ליד הגבעה 1062 (פאפא־סאן)

הזקן" מתח ביקורת

ה־187 כדי לשמוע את משא־התודה האישי ואת איחוליו של מפקד הקורפוס („סער שש“). הועצות קצרה שלו עם „אולר שש“ ועם „כידון שש“ אישרה את הדוח שבו נאמר, כי חמשה מסמכים ומפה רבת־ערך נפלו בידינו. המפה שנלקחה מן הסיני, כללה ציוני יחידות עקריות וגבר־לותיהן. המסמכים גילו כי הדיביזיה ה־7 עומדת עדיין מול שתי דיביזיות של האר־מיה החמש־עשרה הסינית, וכי רגימנט אחד מן הדיביזיה המערבית שבהן הרחיב את אחיזתו על קטע החזית שמול חלק־

הארי של הרגימנט הימיני של הדיביזיה הדרום־קוריאנית ה־9, אשר בעמק צ'ורוון. בינתיים, שבוי שנלקח בלחימה סוערת שנתחוללה מיד לאחר האר היום בחזית האגף הימיני של הדיביזיה הדרום־קוריאנית ה־9, וזיה עצמו כאיש הדיביזיה המערבית של הארמיה החמש־עשרה הסינית, וכן גילה כי הגבול המערבי של הרגימנט שלו נמשך לאורך הנחל שבקצה המערבי של עמק צ'ורוון. ידיעות אלה על הארמיה החמש־עשרה היו בעלות חשיבות על־אית; משמעותן היתה שהגבול המערבי של הארמיה ה־98 הורחק לאחורונה כ־4500 מטרים מערבה.

יחידות גדולות נוספות וזהו עתה במידה מספקת, והובהרו הגבולות שבין היחידות. נתחוו כי הארמיה השש־עשרה לא הועתקה אל בין הארמיות החמש־עשרה והשלושים־ושמונה — והיה זה ענין בעל חשיבות יתרה לארמיה־השמינית ולקורפוס ה־9. עובדה מדאיגה מאוד הבהירה, כי הרגימנט השמאלי של הדיביזיה ה־9 הדרום־קוריאנית נמצא מול כל הארמיה השלושים־ושמונה, החזקה מכל הארמיות שבקו החזית. הגורל חרף, כי ארמיה זאת תושמד כליל על ידי הדיביזיה ה־9 הדרום־קוריאנית, על „הר הסוס הלבן“, מקץ פחות מחודש ימים.

מפי „אולר שש“ שמע „סער שש“ כי „המטורף“ לא היה אלא הלויטננט בראון. לא היה זה מפתיע ביותר, הגם ש„סער שש“ קיווה בסתר לבו, כי יהא עליו לעטר איש בדרגה נמוכה. מכל מקום, לדרגה גבוהה חובות ממש כזכויות. כאשר יש לעשות מלאכה המסוכנת עד כדי כך, שיהסס המפקד להטילה על פקודו, שומה עליו ליטול אותה בעצמו, וללא היסוס — וכה עשה בראון.

„הזקן“ מתח ביקורת, בקצרה וללא מדקרות רבות, על התקלות בתכניות־האש, אשר עליהן לא היתה למשתתפים המכונסים שום שליטה. לזמן זה נתרצע מעט, ורוגזו של דבר היה שמח שמחה גדולה בתוצאה שהושגה. הוא

עד מהרה הודיע „אולר שש“: „עשן ינחת תוך דקות ספורות. אני מניע את בראון עכשיו, בטרם יתקנו הסינים את הטוח. הוא יסתכן פחות אם ינוע בדקות אלה במהירות במעלה התעלה, תחת אשר ישאר במקומו“. הוא מסר את הפקודות הדרושות.

כוח־המארב החל נע במעלה התעלה, בצעד־ריצה. עשן הונחת לעבר צפון ולעבר מזרח, ובעזרת ההשגחה התאבך כלפי פאפא־סאן וכלפי הגבעה 350. כאשר חלף האיש האחרון על פני האגף המערבי של עמדת הכוח־המחפה, צצו אנשים שלא נראו עד כה וקפצו לתוך התעלה, בעקבותיו. אחד נראה נופל, וחבר נחל אליו, הרימו, ורץ במעלה התעלה כשהפצוע וציודו על גבו.

זמן־מה לאחר שנגזו האיש האחרון הופסקה האש האמריקנית. אש האויב רפתה, ואחר פסקה, אולם החיזיון לא תם עדיין ולא נשלם.

כסוף־דבר לדרמה הקטנה שהתחוללה, יצאו — בשעה 1800, בקירוב — שני אלונקאים מ„בומראנג“ ונעו לעבר המצנה, שבריהוק כ־900 מטרים. הם חילצו ממנו את ה„נפגע“, הניחוהו על אלונקה, כיסוהו במצנה מקופל, ונשאו את מטענם חזור ל„בומראנג“. כל זה התרחש באור־היום, וללא ספק נראה מהגבעה 350 ומהמדרונות המערביים של פאפא־סאן, בכל זאת לא ירה האויב שום כדור אל גיבורנו ומציליו.

וכך נסתים מבצע מענין, מאלף, יחיד־בימינו — אחד המארבים שהשתלמו ביותר בקורות הקורפוס ה־9, ושמהירו היה קרסול נקוע אחד (של החיל אשר נישא על גב חברו). הלקחים היקרים שהופקו מפעולה פשוטה, זעירה אך תכליתית מאוד זאת — כה ברורים הם ומובנים־מאליהם, שאין טעם להדגישם. מכל מקום, שוב לא חזרנו על תחבולה זאת. ערכה אבד משום שקצין־מטה בארמיה, שלא השיג בשכלו את חשיבותו של „סוד מסהרי“ זה, חשף את כל הפרשה לפיתונאים, ביום המחרת. אין צריך לומר, שהם עשו ממנה מטעמים.

בעת שהסתנן חזור אל קוינו, העיר „סער שש“ לעזרו, ולו גם יהא זה המעשה האחרון שאעשה עלי אדמות, כמו ידי אעטר את המטורף שצפף על אש הסינים כדי לשבות את האיש שנמלט לשוחת־הפגז.

חוקת „האצילות מחייבת“

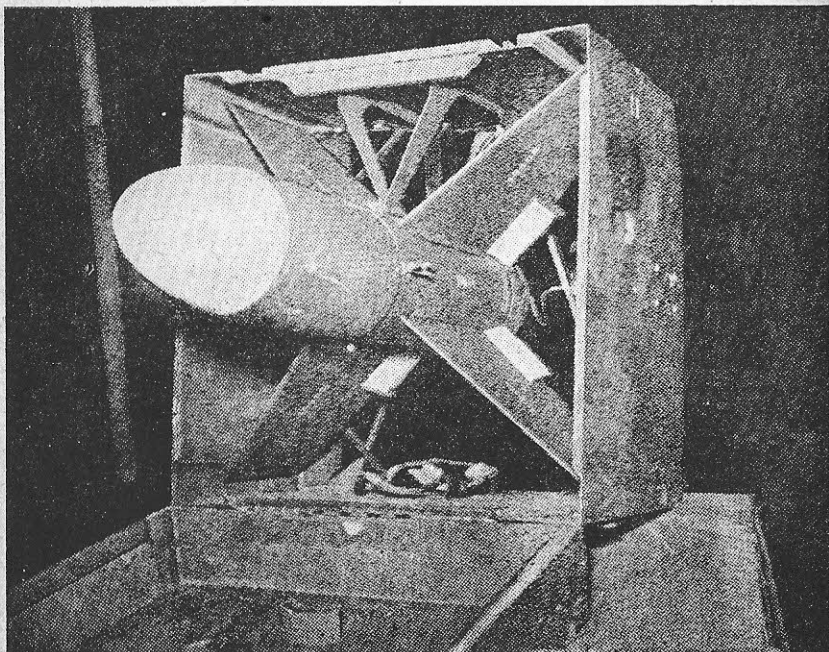
בבוקר המחרת נתכנסו כל המשתתפים במוצב־הפיקוד של הרגימנט

המות לטנקים!

הקול-לויט א. א. מרגלון

הצבא הצרפתי פיתח לעצמו והתחמש בכלי-זין החורץ מיתה על המסוכן באויבי הרגלי — על הטנק. זהו הישג בעל חשיבות עליונה לצרפת, והישג שחשיבותו גדולה אף לכל אומות העולם החפשי.

על בטחוננו מאיים צבא סוביאטי עצום, אשר לו לפחות 60 דיביזיות ממוכנות החמושות בטנקים-כבידים, ולמעלה ממאה דיביזיות אחרות, החמושות במספר רב של תותחים-מתניעים וטנקים. אין אנו רשאים לקוות, כי הרגלים

SS 10 בתיבת-היריה והנשיאה שלו

שאל את הלויטנט בראון מדוע לא הביא את שבויי חי, תחת להלום בראשו.
„המפקד, האיש כבר גסס. גרונו היה קרוע לגמרי, ודמו זרב עד מות. אין לי ספק שהיה מת, כאשר נפל מידי. הלמתי בו פעמיים, כדי לודא זאת. מלבד זאת, האש היתה כה חמה, שכמעט ושכחתי לערוך חיפוש בבגדיו, אלא שנזכרתי מבעוד מועד.”

בלא התראה קרא „סער שש” את הציון לשבח, חרישית וברורות, באוזני המכונסים (במו ידיו כתב אותו). משסיים, הצמיד את כוכב-הכסף לירכייטו של בראון. איש לא הופתע יותר מבראון עצמו. יתכן שבשעת הקרב היה בראון אריה משאג, אלא שבמעמד זה היה כעלה נידף ברוח. ברם, עוד נותרו בו אומץ-רוחו וגאותו החיילית. עת הפסיע „סער שש” לאחור, ללא הגה נפנה בראון אל קבוצתו הקטנה, בוכה ונכלם. כל חיל ידע במדויק מה מבוקשו לומר.

על מנהיגות —

יכולת מקצועית — כלומר, בקיאות באמנות וכמשלח-היד של המלחמה — לא די בה בשלעצמה למלא אחר הנדרש ממנהיגות צבאית במלחמה הדישה. הידע עשוי להיות צונן ועקר, ולא יניב אותו מניע-מאין, המדרבן אדם לנצחון בקרב. שום מנהיג צבאי מהונן לא התעלה לגדלות בעזרת שכלתנות בלבד. לזו הכרה שתצטרף הבנה מעמיקה בכני-אדם, אשר הם — אחרי ככלות הכל — הנשק-הסופי של המלחמה. הגנ' מאכסוול ד. טיילור, ארה"ב.

התותח הנגד־טנקי, ובמיוחד התותח רכוב־הטנק, הוא מגושם ויקר־מחיר. לא בכל מקרה אפשר להפעיל את התותח, ואפילו את הקנה־ללא־רתע, למרחק הרב הנדרש. זאת ועוד — כלי־נשק אלה יורים רק בקו ישר, והם מתגלים חיש מחמת הרשף שלהם ופליטת הגזים לאחור. קל יחסית לטנקי האויב, בפעלם בצותא ובהסתייעם ברגלים, להוציא כלי־נשק אלה מכלל־פעולה. אין אנו רשאים לסמוך יתר על המידה גם על מטולי־הרקטות הקטנים, המטלטלים. הללו הם כלי־נשק של „החפרה האחרונה“, ומיועדים להגנתר־העצמית של הרגלי. אין הם תכליתיים במתן הגנה נגד־טנקית למתחם או ליחידה.

כלי־הנשק שיביס את הטנק ויגרשו משדה־הקרב חייב להיות בעל סגולות מיוחדות־במינו. שומה עליו להשיג את הטנק מעבר למכשולים, ובטווחים שבין 1800—900 מטרים. שומה עליו להיות קטלני לכל שריון אויב ידוע או צפוי, ושומה עליו להיות ברי־יה על ידי רגלי. מוסתר המסתייע רק בעיניו או במשקפת. שומה עליו להיות ברה־נחיה לפגיעה ודאית בלא להתחשב במהירות המטרה ואורך תימרונה, ושומה עליו להיות ברה־שיגור מעמדה נסתרת, כדי שהמטרה תפגע בלא שיראה האויב את היורה, את מקום הנשק או כל אותות־מגלים כרשף או פליטת־גזים אחורית. כל הסגולות הללו ונוספות עליהן מצויות ב־SS 10 וב־SS 11 ה־SS 10 וה־SS 11 השואבים את שמם מהמלים „SOL-SOL“, שמשמעותן בצרפתית „קרקע־אל־קרקע“. שניהם טילים קלי־משקל לשימוש כנגד מטרות קרקע, ובמיוחד לשימוש כנגד שריון האויב. בעצם, ניתן לראותם ככלי־זיון אחד. הם נבדלים רק במשקל ובטווח.

הטיל SS אינו מצריך לא תותח ולא רכוב־כבד. הוא משוגר מתיבת־יריה מיוחדת, מטלטלת. מעוף הטיל מבוקר על־ידי יורה־מפעיל היכול לירותו ולהנחותו על פני כל המרחק ממקום השיגור אל נקודת־הפגיעה שעל המטרה. אולם כאשר המפעיל נמצא מרוחק ממקום השיגור למעלה מ־30 מטרים, הוא מוסר פקודת אש למפעיל־עוזר, הנמצא בסמוך לכלי־הזינוק, והוא עצמו מנחה אחר־כך את הטיל במעופו אל המטרה. ההנחיה מבוצעת על ידי מתקן שלטר־רחוק אלקטרוני וחוטים. זוהי תכונה חשובה של הטיל, כיון שהודות לה אין האויב יכול להצרים את מערכת ההנחיה, והיורה־המפעיל אינו צריך להמצא ליד כלי־הזינוק או בקרבתו. ניתן להניח את הטיל במקום מוסתר, בתעלה או בערוץ, ולבקר את מעופו באמצעות המפעיל שבעמדה קדמית או במוצב־תצפית. כן ניתן, הודות לכך, לשגר את הטיל ממכונית ¼ טון, מנושאת משוריינת, או מכלי־רכב אחרים. המפעיל יכול להמצא אם במכונית ואם על הקרקע. ניתן להרכיב את הטיל על הליקופטר או על מטוס איטי, ולירותו ולהנחותו ממנו.

הטיל מונע־רקטיטי ועף בעזרת כנפיים־מצטלבות, הקרויות גם סנפירים.

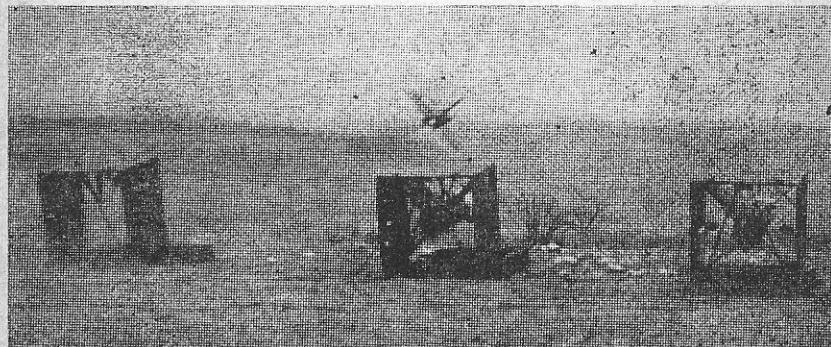
של העולם החפשי יוכלו לעמוד כנגד שריון סוביאטי כה עדיף במספרו. בלא שיהא בידם אמצעי תכליתי באמת להלחם בו.

אין זה מפתיע שדוקא הצבא הצרפתי יצר את מה שנחשב לכלי־הזינוק הטוב ביותר בעולם להשמדת שריון, שהרי לנו יש סיבה רבה לחשוש מפני הטנק ולרכו מאמצינו בחיסולו. מנסיון מר למדנו — במלחמת העולם ה־2 — לקח אשר לא נשכחנו לעד. במרוצת תקופה קצרה, בת ששה שבועות, ב־1940, למעלה מ־100.000 חיילים צרפתים אמיצים נשטפו ונקטלו משום שלא היו בידיהם, פשוטו כמשמעו, האמצעים לעצור את הטנק הגרמני.

מדורבנת בזכרונות מדאיבים ועזי־רושם מאותה תקופה שחורה, ובאיום הנשקף מצד השריון הסוביאטי, השקיעה צרפת מחקר רב ומאמץ גדול בפיתוחו של נשק נגד־טנקי קל, מדויק ומהימן. יש לנו עתה נשק כזה בדמות הטילים המונחים SS 10 ו־SS 11.

קודם שנדון בכלי־נשק אלה ובתפעולם מן הראוי לסקור בקצרה את בעיית ההגנה הנגד־טנקית של הרגלי. במונחים פשוטים, הבעיה בעיקרה היא מניעת הגוש העיקרי של שריון האויב מלהדור לעמדות, מלעבור בין יחידות הפרוסות בפזוז רב, ומלעקפן כדי לשטוף איזורי־עורף. כדי למנוע זאת, הכרח שהרגלי יוכל לקטול את הטנק כאשר זה חוצה את קו־ההתחלה, או כאשר הוא בריחוק כ־1600—1100 מטרים. כיום חסרים מרבית צבאות העולם החפשי נשק כזה.

אכן למרבית הצבאות יש תותחים נגד־טנקיים למיניהם, ולספורים יש קנים־ללא־רתע נגד־טנקיים. אולם לכלי־נשק אלה מגרעות רבות ואין הם מספיקים להבסת הרכיזים המסוכנים של שריון, שכנגדם יהא עלינו לעמוד בכל מלחמה עתידה.

טיל SS 10 נורה עתה מן התיבה השמאלית.

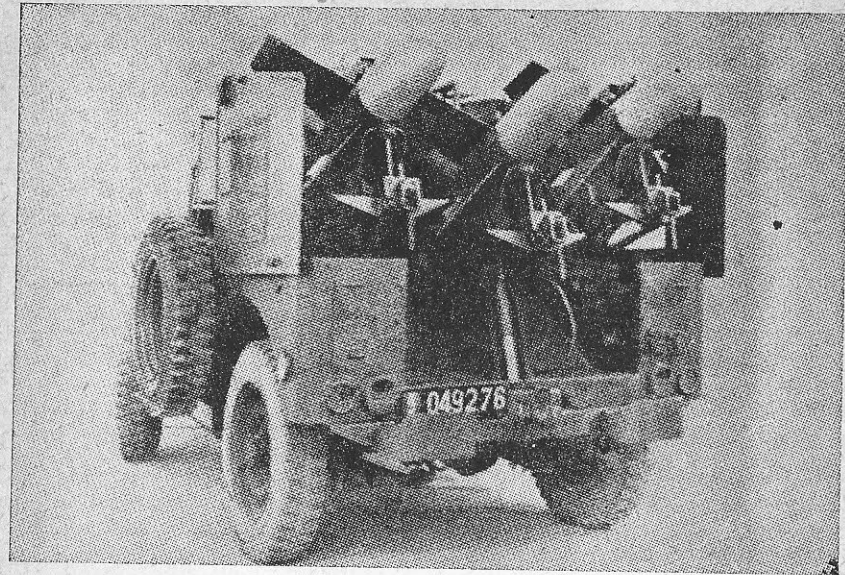

מצורף לקנים-ללא-רתע בני 105 מ"מ רכובי מכוניות ¼ טון, שבשתי המחלקות הנגד-טנקיות של פלוגות הנשק-המסייע. פלוגה אחת כונאת, הכוללת גם שתי מחלקות מרגמות כבדות בנות 120 מ"מ, מצויה בכל אחת מחמש-קבוצות הקרב שבדיביזיה.

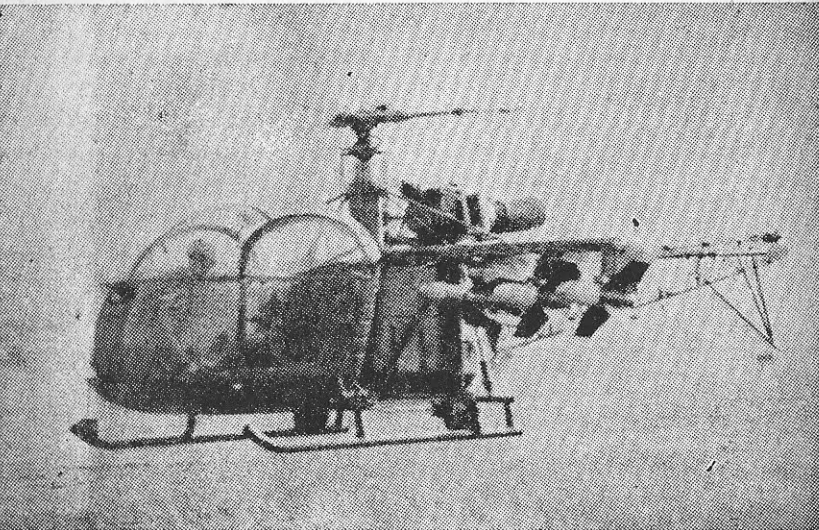
בדיביזיה הממוכנת הקלה, אשר בה רגימנט סיור משוריין, שני רגימנטים ממוכנים ורגימנט-מנוע אחד של רגלים, יש שמונה פלוגות SS 10 מקצועיות — שתיים בכל אחד מן הרגימנטים. לכל אחת מן הפלוגות יש מחלקת מפקדה, שלוש מחלקות נגד-טנקיות, ומחלקת פלסים לחבלות. ה-SS 10 זכין המקלעים ומטולי-הרקטות, מצויים במחלקות הנגד-טנקיות.

הצבא הצרפתי ערך מחקרים וניסויים רבים בכלי-הזין החדש, ופיתח לו שימושים רבים מלבד שימושו הנגד-טנקי. בעצם, המשימות שביכולתו לבצע אינן מוגבלות אלא במידת דמינונו של המפקד. רבות הן האפשרויות לציוות הארגוני שלו ולתפעולו בצורות שונות.

לטיל SS יש הטווח, הדיוק ויכולת הקטילה העושים כלי-זין לתכליתי כנגד מטרות כגון מצדיות, מוצבי-פיקוד וסוללות ארטילריה. במלחמת תנועה, בה פזורות היחידות על פני שטח נרחב, אין כמוהו להפעלה מהליקופטרים ומכלי-רכב מהירי-תנועה, משוריינים קלות, לשם חדירה לביצורי אויב. במצבים מסויימים

טילי SS 10 רכובי משאית ¼ טון.

טילי SS 10 רכובי-הליקופטר. ניתן להרכיבם גם במטוס קבוע-כנף איטי, ולירותם ולהנחותם ממנו.

אין זה כלי-זין בעל מימדים גדולים. אורכו כ-91 ס"מ ומוטת כנפיו כ-76 ס"מ. ניתן לפרקו לשני חלקים, והוא נקבע בנקל בתוך תיבת-היריה-וההובלה המיוחדת שלו, שכל צלע שלה ארכה כ-60 ס"מ. טווחו הרגיל של ה-SS 10 הוא עד 1500 מטרים, וטווחו הרגיל של ה-SS 11 — כפול. משקלם הכולל של ה-SS 10 ותיבתו הוא 3—4 ק"ג — המשקל משתנה לפי טיפוס הטיל וראש-הנפץ. ה-SS 11 בעל הטווח הגדול יותר הוא מעט יותר כבד.

ראש-הנפץ של הטיל מכיל מטען-חלול, אשר יחדור שריונו של הטנק הכבד ביותר. אימון הרגלים בירית הטיל ובבקרתו אינו קשה. לאחר חודש של הדרכה פוגע הטירון הצרפתי הממוצע בשמונה מתוך עשרה טנקים הנעים בטווחים שעד 1500 מטרים. אין נדרשים לו לשם כך ידיעה ורקע מוקדמים מיוחדים. הדרישות המיוחדות הן שתיים בלבד — ראייה טובה וקואורדינציה טובה. מחירו של כלי-זין זה, במיוחד כאשר הוא מיוצר בכמויות, הוא מתקבל על הדעת.

ה-SS 10 מהווה עתה חלק בלתי נפרד מיחידות הרגלים הצרפתיות. הוא מצוי הן בדיביזיות הרגלים והן בדיביזיה הממונעת. בדיביזיה הממונעת הוא

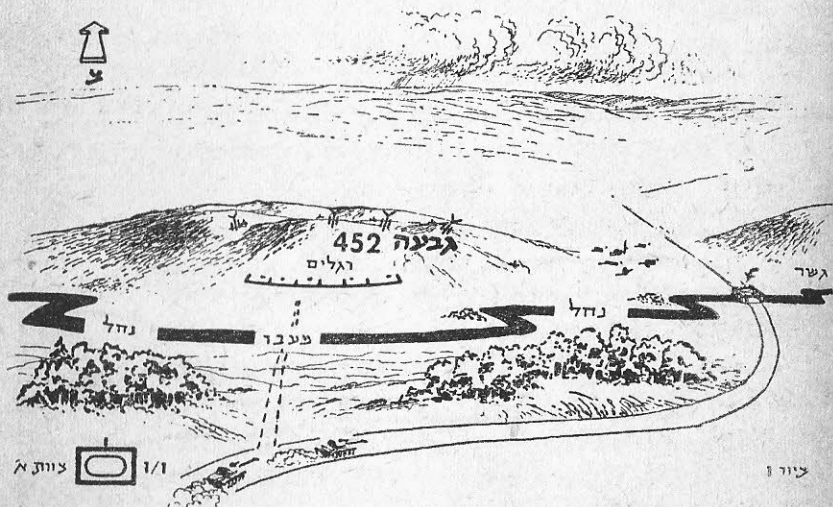
כיצד היית עושה זאת אתה?

הקפיטן א. גארוה

סיפור-המעשה. דיביזיית השריון ה-301 הצליחה להבקיע את קויר-המגן של האויב. ועתה היא מנצלת את הצלחתה. פיקוד-הקרב א, כשכוח-משימה 1/1 שלו בראשו, קיבל את המשימה לתפוס יעד במרחק 50 ק"מ צפונה — עמוק בעורף האויב. צות-קרב-משריון אלף (פלוגה א' מגדוד הטנקים הבינזניים „פאטון“, ומסופחת לה מחלקת רובאים בנושאי-גייסות משוריניים) נצ בראש כוח-משימה 1/1, ועתה הוא מתקדם בשדרת-מסע, כשמחלקת הטנקים מס' 1 בראשו, ואחרי זו מחלקת הטנקים מס' 2, מחלקת הרובאים המשוריינת, ומחלקת הטנקים מס' 3. ידיעות על פעילות האויב מספרות כי ארבעה תותחים נגד-טנקיים גרורים שלו נעים לעמדות שעל הגבעה 452, ומחלקה רובאית של האויב מתחפרת ליד התותחים הנגד-טנקיים. הגשר שממזרח לגבעה שלם עדיין (ראה ציור 1). מפקד כוח-משימה 1/1 פוקד על צות אלף לתפוס את הגשר ולאבטח אותו.

הבעיה. אתה הנך מפקד צות אלף.

1. כיצד תתמרן את הצות שלך כדי לתפוס את הגשר? 2. כיצד תאבטח את הגשר?
3. איזו אש ארטילרית תבקש, והיכן תרצה שתונחת?

המעבר בנחל — מקום בו עומקו מאפשר חצייתו ברגל.

ניתן להפעילו כנשק נגד-אטומי, כנגד מתקני שיגור קרקעיים של האויב. כוחות מוטסים וכוחות גריליה ימצאו שימושים רבים לכלי-נשק כה קל, ארוך-טווח, מדויק וקטלני.

כלי-זינוק אלה הם כה קלים וכה קטנים, שניתן להפעילם בכל פני-קרקע שהם. והם כה מדויקים, שעתידים הם לסייע לנו לפתור אחדות מן הבעיות הלוגיסטיות שלנו. מאחר שניתן להנחות את הטילים לפגיעה ודאית — הרי שרשאי אתה להעריך את אבידות האויב בטנקים לפי מספר הטילים שבידך — והם עשויים לצמצם את הצורך בכמויות גדולות של פצצות ופגזים מקובלים.

פיתוחם של טילי SS עד למלאי היכולת הטמונה בהם אך זה החל. כיום הם גורים ומונחים על-ידי הרגלי עצמו, החייב לראות את המטרה כמו עיניו או בסיוע משקפת. אך רשאים אנו לצפות כי מגבלה זו תחוסל. בעתיד יתכן שתהיה לנו משפחה שלמה של כלי-זינוק מטיפוס SS, שניתן להנחותם באמצעות טלביזיות-שדה-קרב, באמצעות מטוס-רובוט לצרכי תצפיות ובאמצעים אחרים.

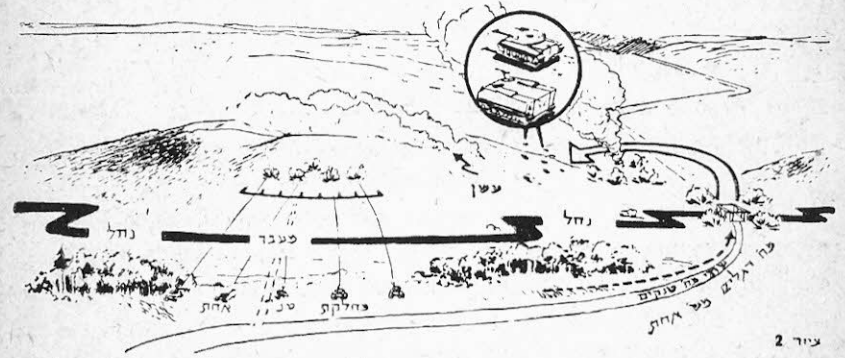
ציורבאט —

בלילה חפר ירח בקוריאה נמצאתי בעמדת תשמוע עם חייל מצבא-הצי (ה„מארינס“). כשמענו רשרוש קל בגדר-התיל שבחזיתנו — גדר „קונצרטניה“, אשר קופסאות-פח ובתוכן חלוקי אבנים נתלו עליהן למתן אתראח — הוציא חברי משהו מכיסו, מויד נדע מי שם, לחש צרודות, הניף זרועו והטיל את מה שדימיתו לרימוץ-יד. משלא נשמעה שום התפוצצות, שאלתי אותו אם שלף את הנצרה. השיב: „את הנצרה? סינופת! זו היתה קופסת כשר-שימורים. אם יטילו אותה בחזרה, נדע שסינים נמצאים שם“.

הסמל וו. א. דאום. ארה"ב.

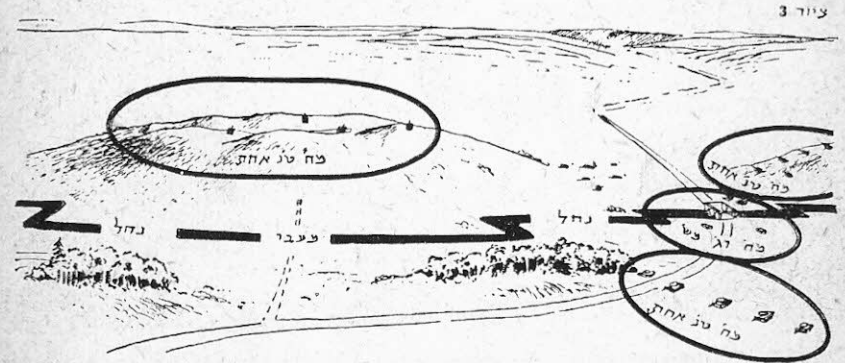
הפתרון

1. פקוד על מחלקת הטנקים מס' 1 להתפרס ולתפוס עמדות אש במקום שממנו היא תוכל לירות אש תכליתית, ישירה, על עמדות אויב ידועות ועל מטרות מזדמנות (ראה ציור 2). תקוף את מקום הגשר כשמחלקת הטנקים 2 ו-3 בראש, ובעקבותיהן מחלקת הרובאים המשוריינת. פקוד על מפקדי המחלקות להסיע את הטנקים שלהם ואת נושאי הגייסות המשוריינים במהירות רבה ככל האפשר, כשהם יורים בכל כלי-נשקם על מטרות ידועות וחשודות, שבצד-הקרוב ושבצד-הרחוק של הגשר.

המעבר בנחל — מקום בו עומקו מאפשר חצייתו ברגל.

2. השאר את כיתת המקלעים של מחלקת הרובאים המשוריינת על הגשר. שאר הצוות ימשיך בהתקפה כדי לשבור את התנגדות האויב שעל הגבעה 452.

לאחר שתחוסל התנגדות האויב, רשאי אתה לתגבר כיתת מקלעים זאת. אחרי כן תנוע מחלקת הטנקים מס' 1 לחפות על דרכי-הגישה בצד-הקרוב של הגשר, ומחלקת הטנקים 2 ו-3 תתפוסנה עמדות כדי לחפות על דרכי-הגישה בצד-הרחוק של הגשר (ראה ציור 3).

3. לפי פקודתך יבקש קצין התצפית הקדמי הארטילרי הנמצא בצות שלך פגזי עשן והנ"ם לניטרול האויב שעל הגבעה 452. עליך לבקש באמצעותו גם נפצי-אוויר על השטח שמסביב לגשר, כדי לחפות על התקדמות הצות, בעת הסתערותו על מקום הגשר. עליך לומר לקצין התצפית הקדמי של מרגמות ה-120 מ"מ של כוח-המשימה שלך, כי יתכנן מיד משימות-אש להגנה על האגף הימני של הצות, ולהיות מוכן להעתיק את האש, לפי פקודתך, לתוך הכפר.

דיון

יחידות שריון צריכות לנצל את מהירותן וניידותן לתפיסת גשרים בשלמותם, לבל תופרע התקדמותם של הכוחות הלוחמים והלוגיסטיים הנעים בעקבותיהן. אש הטנקים של מחלקת הטנקים מס' 1 שלך ואש הארטילריה המסייעת ירתקו את האויב למקומו ויגבירו את השפעת-ההלם של התקפתך. השימוש בעשן עשוי לנטרל לגמרי את אש האויב. בחיפוי אש הטנקים ואש הארטילריה יהלמו יחידות-המשנה המתמרנות של הצות שלך באגפי האויב או בעורפו, כשלהן סיכוי טוב לזכות בהצלחה, ובאבידות מעטות. לתכנית זאת מעלה בולטת בכך שהיא כופה על האויב לנוס בשני כיוונים. יחידות-המשנה המתמרנות של הצות שלך צריכות לנוע במהירות הרבה ביותר האפשרית אל מקום הגשר, כשהן יורות בכל כלי-נשקן על עמדות אויב ידועות וחשודות. גייסות אויב

טנקי „פאטון“ (M-48) מתקדמים בחיפוי פגזי מרטנס-קורבה, המתפוצצים מעליהם ומרחיקים מהם רגלים של האויב.

מן ההגיון להניח כי עקב פעולת-קרב זו ישלח מפקד כוח-המשימה את שאר כוח-המשימה דרך צות אלף, כדי להמשיך במשימת ניצול-ההצלחה שלו. דבר זה יאפשר לך זמן מסוים לקבץ שוב את הצות שלך ולהכינו לתנועה בעקבות שאר כוח-המשימה.

מדף ספרים

כללי

W.E. DAUGHERTY and M. JANOWIZ: A PSYCHOLOGICAL WARFARE CASE BOOK. THE JOHNS HOPKINS PRESS, BALTIMORE, MD. U.S. A., \$ 12.50.

קובץ מחקרים ומאמרים מאת 73 מומחים בלוחמה פסיכולוגית, המקיף תכנון הלוחמה הפסיכולוגית, מבצעה והערכת תוצאותיהם, ומלווה תרשימים גרפיים רבים.

ROBERT HELD: THE AGE OF FIREARMS. HARPER & BROTHERS, N.Y., \$ 7.50.

הסטוריה מצוירת של התפתחות כלי הנשק-החם במרוצת המש מאות שנה והשפעתם הגדולה על הריבות המערב. בספר, מלבד תצלומים, 180 תהריטים וציורים שליקט המחבר, מהם משנת 1475.

יבשה

THE TANK COMMANDER'S GUIDE. BY THE UNITED STATES ARMY ARMOR RESEARCH UNIT. THE MILITARY SERVICE PUBLISHING COMPANY, HARRISBURG, PENNSYLVANIA, 418 P.P. \$ 2.95, (PAPERBACK).

בספר-שימושי זה, המצטיין בניסוח ברור, מכונס כל החומר הנוגע לתפקידיהם ולתחומי אחריותם של מפקדי-טנק ומפקדי יחידות-שריון קטנות. זהו הישג ראוי לציון של "יחידת מחקר האדם" של חיל השריון לצבא ארה"ב — יחידה המכוונת עיקר מאמציה לשיפור האימון בשריון.

MAJOR C. MULTOP and CAPTAIN W.G. BARRET: INFANTRY UNIT LEADER'S GUIDE. THE MILITARY SERVICE PUBLISHING CO., HARRISBURG, PA., \$ 2.50

מהדורה שלישית מעודכנת של ספר-הכיס-השימושי למפקד הרגלים האמריקני, ובה הוראות, עצות, וידיעות רבות ערך.

אוויר

PIERRE CLOSTERMANN: THE BIG SHOW. BALLANTINE, 224 pp., 50 CENTS (PAPER).

טיס מטוס-קרב צרפתי נודע מספר קורות 400 קרבות-אוויר.

AIR CHIEF MARSHAL SIR BASIL EMBRY: MISSION COMPLETED. FREDERICK A. PRAEGER, INC., N.Y., \$ 5.50

המחבר התגייס לחיל-האוויר-המלכותי הבריטי 3 שנים לאחר היוסדו. לפני צאתו בדימוס, בשנת 1955, כיהן כמפקד הראשי של כוחות-האוויר של בעלות-הברית במרכז אירופה. הוא מספר את תולדותיו כטייס וכמפקד, ובין השאר — כיצד הופל מטוסו, וכיצד נמלט מן השבי.

המגינים על הגשר יופתעו מהופעתו הפתאומית של כוח טנקי. נפצי-אוויר (שרפנל) ארטילריים על הגשר ועל השטח שמסביבו יסייעו לצות לתפוס את הגשר בשלמותו, על ידי שימנעו מן האויב גישה אל הגשר כדי להבל בו, או ימנעו מן האויב יכולת להתנגד להתקפת הצות על הגשר. משהוחל בהתקפה יש לשמור על הקצב המהיר שלה עד אשר יתפס היעד ויאובטח.

אבטחת הגשר מחייבת ביעור האויב מהגבעה 452, מאחר שהגבעה שולטת היטב על דרכי-הגישה אל הגשר. משיגיע הכוח המתמרן אל הגשר ויעבור אל הצד-הרחוק שלו, אסור שקצב התקפתו יואט, ויש להמשיך בה במהירות הרבה ביותר האפשרית בתנאי פני-הקרקע שם ולנוכח מצב האויב. על הכוח המתמרן להמנע מלעבור בכפר, ועליו לעלות על האויב שבגבעה 452 באורח המהיר ביותר והישר ביותר האפשרי. מחלקת הטנקים מס' 1 צריכה להגביר את קצב האש שלה, ותעניק בכך לכוח המתמרן יותר חופש-פעולה. ניתן להפעיל נפצי-אוויר ארטילריים מעל הטנקים והרגלים שבנושאי-הגייסות המשוריינים בקרבם לגבעה 452. ניתן לאבטח את מקום הגשר על ידי פריסת מחלקות הטנקים 2 ו-3 במגמה

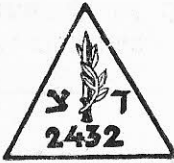

טנק „פאטון“ (M-48) מסתערים עם הרגלים.

שיחפו על דרכי-הגישה העקריות אל הגשר, בצד-הרחוק שלו. זאת אפשר לעשות שעה שהרגלים המשוריינים מבערים את האויב מן הגבעה 452. פירושו של דבר מעשית יהיה, אולי, שמחלקת טנקים אחת תשאר על הגבעה 452, בעוד האחרת נעה לעמדה הסמוכה יותר לגשר, אשר ממנה תוכל לחפות על הכביש הראשי ולקיים תצפית על הכפר. לאחר שיבוער האויב מן הגבעה 452 ניתן לתגבר את כיתת המקלעים שעל הגשר בכיתת רובאים, ואף ניתן להעביר את כל מחלקת הרובאים המשוריינים כולה לעמדות הסמוכות אל הגשר.

דואר ליטני

צאת ח"מ

קריית ארצות

38

שפ"ה וי"א